

MIC. # 9203 (RAB. 2312)

MAIMONIDES, MOSES,  
MISHNEH TORAH

משנה תורה

MISHNEH TORAH, HILKHOT  
SHEKHITA

משנה תורה, הלכות שחיטה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

YEMEN: [18--]

YEMENITE SCRIPT



04209





שחי כשהי' שחט יאחד כולו ותמי בטע' בבהמי

ובחיה טחי פקולה רובו טל בה ורובו של זה אף עליו טלח  
טחי חבל אח' מעה' אף יקר על חניו כחוט הטערה  
יה' כטו' כיון שטחט יהו על חניו בחי' רובו הוא  
יה' טחט חניו של זה ותמי טלח' אף בעוף טחי'

פקו' קנה טחיה חניו פסוק וטחט על מקום יחידוך

מעט והטלח' חניו לרוב ב' טהחיל  
לטהו במקום טלס בחי' ב'  
טהכעס אף הקכ' בחי' וטלח' חניו  
לרוב טחי' כשהי' יב' כל

יטוחט עדיך לבדוק יקומ' לאחר  
יטחי' טלס לא בדך ונחיתך ידא'  
קודס טיבדוק יה' נב' ואפי' יהי' טלח'  
זריז ומהיר טכל בהמי בחי' אסו'  
עד שיודע בודאי טנ' טחטי טחי'

כטוי' יג' נבאפי' דבר טוחט'  
בכל ב' בסכ' טלח' ככה ב'  
בטוד ב' בזכוכי' ב' בקרוחית  
טלקנה יאגס וכיוצא ב' מדברים

יחוקכיס והוא טיח' פיח' ווח' נ'  
ולא יחיה ב' פגס כלל אכל' אס'  
יהי' כמו יגלס בחודו טל דבר טטוח'  
בו ואפי' יהי' הדלס חרוח א' לא יטח'  
ב' יאס טחט ב' דרך ירוח טאג'

יכגימ' טכרת ב' טחי' כטדתי'  
פליקו' בעי' ישר' וקאו זריז בהלכה ווח' י'  
כ' יאס טחט ב' דרך ירוח טאג'

כ' יאס טחט ב' דרך ירוח טאג'  
כ' יאס טחט ב' דרך ירוח טאג'  
כ' יאס טחט ב' דרך ירוח טאג'

מטען עטו מעונעו' וטלח'  
קרבן אטע' באצבות' וטעולם  
א' אחר' וטלח' אכסחתי'  
לאכדא' כ' כח' מענה' א' יעס'  
ב' אצב עובי' ויאחזיה' וטח'  
ועוף ח' יקרב' עד גבו' א'  
זכ' כס' וכו' ל' פ' יאד' יאלו'  
פתי' מע' עור' וטד' קטל'  
חי' טה' פי' לטול' ונח' הוא'  
טיעור' טח' ב' יק' קימ' עלמה'  
ח' יב' ל' ט' טח' בטוע' טכס'  
טחי' יח' עולה' טח' ח' ח'  
יקברו' אונ' בח' עלי' יב' ויב'  
דוד ויהי' ח' טלס' טב' ח' טח'  
ויהי' דוד ונ' וטלח' טחט'  
יאחד כולו ותמי' וטלח' טלח'  
דל' ח' ח'

כטלוח' וטע' א' וטלח' וטלח'  
א' יאד' ב' מ' טח' טח' טח'  
כ' רוב' טל' סכ' דר' כ' וטלח'  
עדיך לבדוק יה' לח' וטח' ח'  
ב' דר' י' א' טח' ח' טח' וטח'  
יח' א' ז' טח' טח' ל' טח'  
כ' דר' א' טח' טח' וטח'  
ל' טח' ב' ח' וטח' וטח'  
ז' ח' ח' ח' ח' ח' ח'  
כ' יאס טחט ב' דרך ירוח טאג'

יח' ח' ח'

במלכה  
וכ' טח' ח' ח'  
א' ח' ח'

אורה בזבחה ירגיש שיש בהגם אם שחט בני דודי יולדתי וולד יצא שחי כש ואם

סכין שדיח יגולה נידדת כנחט ואין ב: פקס

טוח בה לפתחלה וסבין שפיה חלה ואיני חדה פתחל וקין  
בהפגם טוח ב: אעפ"י שהולך וביא בה כל: יוס כלנו

עד ששחט: שחי כש נפכי  
חדה שהושחט: ודדי אפיחלה  
אם מערה: כחגע דאש: שפ  
טחוא מקריבך באצבע יואיל  
ואין ב: פקס טוח ב: ולפתחלה  
עריך לפתחלה יט

ההולש קנה אן טן אן שיקע עור  
אז עמנה ויהי חדי ואם ב: פקס  
טוח ב: ואם נעצו ביקיע לא  
ישחובנה כשהן נעוצין ואם שח  
שחי כש שחט ב: כשהן מחובר  
מהחלה ברייתן קודם שיעקור אות  
שחי כקול: ואעפ"י שאין ב: פקס  
יג לקח לחיב: מהשיט בו שחי

חדי ושח ב: שחי פקס מפעט:)  
כחקל אבל בט"א יגבוע: בלחי  
שחט ב: לפתחלה ואעפ"י שביא  
קבוע: בלחי ליב) אהי סכך באו  
וקתב: שחי כשי אעפ"י שחי חודי  
קודם ללבונה וחידודה חותך קודם  
שטורה קימל אבל יצדיק טורה  
ושקבין יח סכין שערדי

אמבל ועדי יב יפה לאי שחוט  
בער ייפי לפתחלה קביר: שחא  
ישחוט בער האחר ואם שחט  
אחיל ובצדה יופי שח שחי כשי  
אם) בחודה מער ז: ומער ז: ופיער בויקה חולפה וחביאה

מפיר חסדע חן מהח עעלו על  
אני שכלבית בחויה אסו מעוס  
אפדתי יחי ומסוס טח קוב מלך  
חך ויחד יתרו כלומר נעטל בסרו  
חלדו מדודי מע) סמסוד לפתח  
בסכין פגומה סג (אגמל סכ) ימנע  
חמץ ופקומי טוח ומע) לכו לפתח  
בסכין בדוק סג ימק אג: ממכלב  
סכ) תמנע ממכלב קיחט טח) ב: פ  
כגס לחה יקרא שחי ממכלב: סמסוד  
גנטכוד בענין וקידו קידוי (שחי  
לחי זכר: זכור) (שחוט) ב: פקס  
טורה יקב: אהי יבטר בו יתובראשי  
יהנה שחו שיעט: יד לפתחוד  
שעה שימרוג אהי יפלטי טר  
וקעבע יאב) במעמו ולכו זכר  
לשחו בו" פקס נקץ חן קביית  
כלחי יבדוק גלס גלס חן גלחי  
יחי חן קידודי אפס חב ומוני  
וזקלס חרות קוביט קחמ חן  
באדו אגברא ידגיטו כשי עלה  
לח ויכסר ידבר סכין שפיו עולה  
וידד: כג חן כלה חדי חרשע  
חדיה בסכין טלש על טלש טלש  
אוקרה יתקוב סכין ועול: וידד:  
אוקרה חחעית זקלום חן כל פתחלה  
חן אקרה בקור חללה חסובסב  
זקיקה פי חדיה חן וקב סכין חחערים  
במחירים חדי בדימערב עולה וידד:  
ויח טרפק פקס גדו והחלה חחערים חחמ  
במע) ויחי יסכ נחן שם חות לפתחלה: סמסוד  
אחחובי ילוש נעץ חחח חחח חחח

חחח  
הטו עריך שיבוק  
על



על בשר ארבעו וקם חזלי כה וחביא  
על עמדת סוף כוחותי שיהי פיזי ובעד  
כדי שישתדל בה כקם כלל וקם ישחוט  
בשר כ חרש לבדו בשחור ישחוט  
מעצ בני חס אמו שיהי יג ספק רב  
שחוט בשחור נכסיה וכששחט: קיח  
בספק שחטה שחט לפי: שוחט  
ב: חזק רבות זו עופות רבים צריך ל  
לכרוך בין כל אחת ואם שלל בדרך בראש  
אברך באחרונה ונמצאת יספין  
כגולה: כל ספק רב' אפ"ה גלגלונה:  
כך בדרך יספין נמלה ושחטה:  
ולא בדרך באחר שחט וסיבוי בני: עלם  
או על נכיועא בה' ואח"כ בדרך: ומע'  
פקולה שחט כש' שחזקה יספין  
לנכבמה בדבר ישי: שטיב רבי  
או) אם פשע בני: ולא בדרך: אשחט  
יספין חידו עד שלל בדרך אויני  
שחט כשרה' כב כלטבח שלל  
בדך יספין ש' ולא שחט בני: לגבי  
חכם ושחט בני: לעצמו בודקין אוק'  
אם נמצאת יפה ובדוק: חנלי'  
אוק' לבי שסוחך על עצמו פעם  
אחדת וכה: שחטה וישחוט בה: ואם

ויחבר את האל לזיוף וסחטמו  
קלוט חבלוע חן ילשי על כבוד  
כעוס אגרוק ונגמל חסד  
חג יד ומל קציר וקציר  
שחט כחמל יד שחט כחמל יד  
אם וכחמל סאמל חתל יד  
צריך לך יספין וספין חתל  
לכנס לך: לך יספין: סכ באור  
אחיהא בשר צדף יספין חתל  
אשוס קיעולו קום: שוחט יד  
לכרוך יספין: יספין: לא יב'  
בדיקון קום שחט שחט  
ג' עור בני: יב' ולטקד: קום  
כד בדיקון אשוס קום שחט  
ואחר שחט' טכ ובחי הבהבו  
שחט בשחור וימכל חתל: יספין  
כד' כלטבח שלל גרן: יספין  
ש' יספין: לטבח אדע בני: רבי  
וקמו יודע בפרוי: יספין: וקלו  
אחיהא יל יספין: לטבח יספין  
ימל וליפני: אב בני: שחט  
יהי שחט יספין וימכל חתל  
על כל בשר שחט יספין: וקום  
ג צדיבין: רדו וקום כה: טבח  
שלל חתל יספין: וספין  
יפה) אחר שלל בדרך יספין  
שחט חתל: לועתם וספין  
לדו חתל יספין: וקום יספין: אוק'  
חנה חתל: וספין: אוק'  
יהי: נמצאת יפה ובדוק: חתל  
וחתל: על בני: פקודה  
וכה: חתל יספין: וספין  
כדו נמצאת יפה

נמצאת כבונה חתל יספין: אוק' וחסד יספין  
על כל בשר שחט שחט יספין: כה חתל: יספין: אוק'  
יספין שחט בני: כל שחט וקום שלל יספין: וספין: וספין:  
שוח חתל יספין: יספין: וספין: כד  
וחתל שחט בכ' (גמ') בני: יספין: וקום שחט יספין:

אבוקה

אבוקה עמו כדו שובתה שיעטו  
 ואם טח באכילת שחיתת העוף בייך  
 או בשבב בעוקם אעב טעו חידד יז  
 חתחייב בנפטו סקילה על יום יום  
 חתחייב חלקות על יום יום ככור סעחוט  
 כשתי  
 פדק שתי

בכל מקום מותר לשחוט חוץ מין העזים (שמי) שוחטין  
 א בעזים לא קדשו מנפח בלבד אבל החולין אסור  
 לשחט (בעז בן בימה בן חיה בן עוף ופיהא כשאר  
 כיוצא מהן המקום אסור במה י"ז אצל חדר שמי  
 שוחטין כשר קצוב לא חוץ למקום אסור במה י"ז וזו שחט  
 ששח חוץ למקום הוא שחוט לאכלו בכל השערי סה  
 ב אבל השוחט חולין בעז איתו בשור שהור ואסור ביה  
 כשטר במלב וכיוצא בו וקובדו אוקו ואפרו אסור ואפילו  
 שחט לרפואה חוץ לאכילת גויס און להאכיל לכלבים  
 אבל הנמח בעז וימעהר וקשטטה ויטוחט וטח  
 טרדו ויטוח במה חיה ועוף: טמאים בעז: דיאלו  
 כלל מותר) בהנאי ולא במה חיה בלבד  
 לא כל החולין אסור להכנסן לעז אפי' בעז שחוטת  
 אופיות ובה וכיוצא בה) ואם עבר והכנס לעז  
 ידו או כלל מותר) באכילת פלגיו ודברים או כלל  
 דבר קבלי (אבל הטוחט חולין בעז או אופל כתיב  
 מבשר חולין ששחטו בעז מפי) אומה מפי מותר

כאומר



הגומר ביהודה זן שלמיסאולד: חולין אס נעשה בעז  
ולד: חותר באכילה לני שאינו נשחח אובד ב  
ברחוק תקום י אע"פ שיש לו ימים ונהרוב  
שחח יאמר עובד יאמר זה נמצא במקרב למים  
ולא יאמר לכלי חלוא מים שחח לעור: שחח: בנת  
מים שחח ולא יאמר לז' לז' כלים ולא יאמר  
טכ) דרך עעז ואם שחח שחח כשי' שחח לכלי  
מלא מים עבוד' שחח) יעור: נראית בה) וכ)  
שחח חוץ לקומה וידם שחח זידר לבומה ובטוח  
לא יעשה כ) שחח יתקן את המיט) ואם שחח לבומה  
בטוח אמור לא פול משחח עד שיבדקן אחריו טמא  
מי) הוא וחותר לשחח על דופ) יקבענה וידם שחח  
על יצו) ויודר למים וחותר לשחח על קבי המים  
ו זכיר טוח יחזיק יצואר וחולץ יקבי) ומביא  
עד שחח ב) שחח יבמה רבועה ב) שחח:  
יבמה רבועה ב) שחח: עומדת ואומה בערפה  
ויקבי) בידו מלחמה ושחח שחח כשי' ז נעז  
את יקבי) בכותל ויעביר יצואר עליה עד שנשחח  
שחח כשי' הוא שחח יצואר יבמה למטה ומכ) לחעלה  
טמא י) יצואר יבמה למעלה מן הקבי) ינעוצה  
טמא ירד יבמה בכובד גופה וקייחוק בלא הולכה  
ויבאה וא) זן שחח כמו שחח בקר לפדאס ייה עוף ב)  
שחח: עוארו למעלה מן הקבי) ינעוצה גולחמה ימנה  
שחח כשי' ט יחחט וחולץ את יקבי) ולא יבא  
(ולא הול) או שחח יאמר ולא ילכה ושחח שחח כשי'  
הולץ ויבא עד שחח יראט ויניחו שחח כשי' הולץ  
ולא יבא או יבא ולא ילך ויניח את יראט ביהולכה

לפני

בלבד אובד הולבא: בלבד אס' ט' בקסין במלך שני  
צואר) מצוארו: ששחט שח' כטו' ואס' לאן שח' פ  
כסו'... שחט ב דא' שים שח' כטו' שח' פ  
בקסין אפי' אפי' מעד זה וזה מעד אחר כנמקדו ושחטו  
כא' בב' מקומות בעואר שח' כטו' וכן שנים שח' א  
ב סביבן שחטו שח' כטו' כא' בטע' מקומות בעואר  
ואפי' שחט זה יוטט בלבד אורוכו ויהי שחט במקום  
א' יקנה אורוכו הרי זה כטו' ואפי' שאין שח' כולו:  
במקום א' וכן שח' יעשה כקולמוס ושח' יעשו:  
כמסקה כטו' יא' אין שח' יחולין צריכה כוונה  
כלל אפי' שחט כמתעסק אודרך שחוק או  
שזרה סכך לנעצ: בכונה ושחט: בהליכה יואל  
והשח' כראו במקומה ושיעורה יז' כטו' צדו מרש  
או שוטף אוקט) אוטכור שני כלכל: דעית) ומי  
שאחזקו רוח רעה ששחטו ואחרים דנאין אויב  
ששח' כיקנה יז' כטו' אבל סכך שנגלה ושחט:  
אע"פ ששחטה כדרכה יז' כסו' שז' וקבחת עד  
שיהיה: חזבית אדם ואע"פ שאינו מתכוין לשח' י  
ב קלקל שלא כן או של עץ שהיה: סכין) קבנ  
בו וקיבב אדם את הקלקל וע"ס צואר: עוף או  
יב: מל: כנקדו עד שנשחט בקטנות: קלקל יז'  
כטו' ואס' ימים יז' המסבין את: קלקל וע"ס: צואר  
כנקדו בטע' שגיבב ונשחט יז' כסו' ואס' כפר אדם  
את: ימים עד שבאו וקיבבו את: קלקל ושח' בקטנות  
יז' כטו' צדו מכה בן אדם כא' גדא בקטובה דאשכנז  
שח' מכה בן אדם אבל חסביב: טעיה ולא חרי'  
אינה מכה: אדם אהבת: ימים בילכה) יז'  
שחט:

הטוחט לטעם הייס לטעם קבעו לטעם ימים לטעם  
נהדו לטעם מדברות אעפ טלע גיבון לעבר זא  
לפניו יוכי וצא בית מדברי יבאי שאומרי: קוים  
הרי טעם פון אנגע טחט לטעם מעצל ייס אונזער  
ילד אולכוכביס ולמולות וכיוצא ביה: זאמן ביה: נא:  
ככל תקדובתע: טו יעוה אה בימיה לגרוה  
דמה לעצ אול: טעיר חלבה לעצ הריז אסורי  
שלומרי: מחטב: בחוץ במולע מחטבת: קדטעיס  
בפנים שמחטבת כזו פוסלת ביה: כחן סייקבא  
בילבות פון המדטעיס שחע: ואח הי שכלגרו  
דמה לעצ אול: טעיר חלבה לעצ הרי זאמורי:  
חסנה שחא קופו יוכי על יתח (תג נכמחטבת: כזו  
שחט: יו יעוה לטעם קדטעיס שחטב:  
וכודרי: כחן שחט פסו עג: כעוה קדטעיס בחוץ  
שחט לטעם קדטעיס טעין: בצו בגדר ונדב: טחי  
כעו: יו כיצד: טוח לטעם עולה לטעם שלמיס לטעם  
יודי: לטעם פקח טחי כקו הואיל ויפסח מעפריש אופו  
בכל: טעני כולה בכל עת טידע: הרי הוא דומה לדבר  
יניצד וינדב: יח שחט לטעם חטאת לטעם אטעס  
ודאי לטעם אטעס הנו לטעם בכור לטעם מעטער לטעם  
תמורה טחי כע: יי: מחויב חטאת וטחט ואמר זו  
לחטאתו טחי פסולה: יול קרבן בתוק ביתו ושחט  
ואמר לטעם תמורה נבחו טחי פסולה: טהרי המיר בו:  
ועי האטי טחי לטעם עולה זלדית ואמרי: זו  
לעולה טחי כע: טחין עולה זלדית בא: ננדב  
ונדב: והרי איני זלדית זא טעתיבה בעולה: ואין  
חוטעין לה: טחא הפילה טכל המכלת קול יטלי: אבל

הטוחט

הטוחט לטס עולה נגיד אעפ שאינו נגיד שחי כפול  
 שפיקר יגזירוי נדרהדין יגזירוי כ שנים אחת  
 במקו (טוחט) אחד נכחון לטס דבר (הפסול) שחטט  
 לו שחי אסו ויב לו יתה לו כוונה כלל ואפי נכחון לטס דב  
 המותד ליתכחון לו הן פסו וכו אם שחטו ד: אחר ש  
 ונכחון א חס לטס דבר הפסול פוסל בדא בטיל  
 ב: שחטות אבל אם אס אלו ב: שחט אינה אסו שחי  
 אדם מישראל אוקר דבר שאינו שלו שאי כוונה לא  
 לעערו עפ ואיש פי יקדיש את ביתו שקודש ביתו הוא  
 מקדיש ואינו מקדיש ביתו של חבירו כג שחט  
 ששחט לנכדי אעפ שיגברי מיתכחון לכל מה שירצי  
 שחי כש שאין חוטטין לא למחשבת יגוביה ולא  
 למחשבת בעל הבית לפי נכדי ששחט לישר  
 ואפי ית קטן שחי נפי כמו שיתכאר עפ

פרק שלישי בדיקת שליש

<p>אחשה יגזירוי לם כאנת          ה לא אקל ולא זנת          אעלם אי כחסי בלגא עילוי          בלכח עול כחסי בלגא עול          צריח אנסב עחיה לעי: כחל          זבני: עלם אסיר: מודק לחד          זבגל ופחסי בלחפ עול          חפצלי: ע: ד: חסבר קלה          חפצלי: ע: ד: חסבר קלה          אי לעח חפצלי: כחסי          קיר חפצלי: פ: שחי חפצלי          כחסי כחסי קיר עקרתי פ:          חלד: חסבר קלה: אקל חפצלי          גיר חסבר קלה: פ: חפצלי          חפצלי: חפצלי: אקל חפצלי          חפצלי: חפצלי: פ: חפצלי          חפצלי: חפצלי: אקל חפצלי</p>	<p>לזמשנה דברים המפקידים את          השחי ועיקר הלכות שחי          להיזהר מכל א מהו ולא הן שחי חלד          דרסה הקדמה ועיקר שחי          כיעד הרושיתחיל לשחוט ו: קביה          ידו קודם שיעמור השחי וטהי ב:          בשוקק ב: במוד ב: באונס ב: ברע          ומזר הוא או אחר וקמר את השחייאם          טיה כדוי שיקביה את הבהלה וירביע          וישחט שחי פסו ואם טיה פחות מכדי          ב: שחי כשחי ק יתה בהמה          דק: שיעור שחייה כדוי שיקביה בהל          דק: וירביעה וישחוט ואם יתה קמ:          כדוי שיקבינה וירביעה וישחוט ובעו</p>
---	---

תגבנה כנתי עיקור כדו שיגבני בגמלי דהי וירביצנה  
וישמוטי ד שחט תעט וטהי מעט ומזר נשא  
מעט וטהי מעט עד שגמר יטהי ולא שיהי בפעסא  
פליטור הדיייה הזנב אבל כשתחשב כל זמן  
השירות יצטרך תכול שיעור השחייה הז ספק נב וכן  
אם שיהי כדו שיגבינה וירביצנה ופדי שישחל כחומדעו  
הי' בלבד לא כדו שיטחוע שחל גמורה הז ספק כבלה  
ה שחט רוב א או רוב השנים בבניה ובחיה שחל פטי  
אעפי שטיהי חצי יום וחזר וגמר חתיכה הסימני הז חות  
מאמר שנשחט בה כשיעור הז לחתך בשר השחמורה  
ו שחט בקנה לבדו חצי או חעוטו וסיי גמל חרוב  
הז חוזר וגומר שחיי ואין בכך כלום אבל אם שחט רוב  
הקנה או ענה בושט כל שהוא וטיהי כשיעור בין שחזר  
וגמר שחיי שיהחיל בין ששחט שחיי גמורה במקום  
אחר הז פסו חפני שיעור או הנהיה שנפסק רוב הקנ  
שלי או שניקב הושט בחשהו נב ואין השחי חועלת בה  
כדו שיהבאר הז הנה נכתבאר לך שאין שחייה  
בקנה בעוף כלל שאם שחט רוב הקנה וטיהי כבר נגמר  
שחי' וכשחזר וגמר חתך בשר הוא ואם שחט חיעוט  
הקנה וטיהי הז חוזר ושחט כל זמן שירצה שאינה נאמר  
משו נב עד שיפסק רוב הקנה שלייה ח שחט  
יעוק וטיהי בו ואינו יודע אם ניקב ישמע אולם ניקב  
חוזר ושחט הקנה לבדו במקום אחר וחנחו עד סימ'  
ובנה הושט מנפנס אל נחמתי בנפתי דס בידוע  
שלא ניקב וכשרי פ חלדי פיער כגן להכניס  
את ימין בין סימן לקימל בין שפסק הי' הענין למעלי  
בין ששחט הנהיג לחטה שהוא דרך שחי' הז כסולה

הכניס את הסכין תחת העור וסחט שני קסימי כדרכו  
 או תחליד את הסכין תחת צמר מסוכך או ספרק מעלית  
 על הסכין ועל הצואר וסחט תחת המעלית הואיל ואין ה  
 הסכין גלויה הן ספק נכ (וכן אם סחט מיעוט קסימי מעל  
 וגמר העחי שלא בהחלדה הן ספק נכ ו דדקה י  
 כיצד כגון שהיב: בסכין על הצואר כדרך סחטין בסיוף  
 וחית קסימי בבית א בלא הולכה והובאה או שהנחה הסכין  
 על הצואר ודחה למטה כחותק ענגן אנהיטות עד שחתק  
 קסימי הן פסו' יא :גדומה כיצד זה: סוחט בזנה ל  
 למעלה במקום שאינו ראוי לטחי וכמו שני חפטי וש  
 בסוף הנה למעלה: בשובעת גדולה שחט בתוך המעין  
 אם שייר חיה כל שהוא למעלה הן כעיו שהרי סחט מ  
 חשכו כובע ולחפה והוא חיי המקום הראוי לטחי ואיל  
 שייר חיה כלום לא סחט למעלה חיה הן מוגדרות ופסו'  
 יב שחט רוב א בעוף או רוב הטנים בביתה ובחיה  
 והעלים בדרסה אוביגרה הן כע' שהרי נטחט: השיע  
 כדאוי הקרים בתחלה שליט נטחט ב שליטים הן בערה  
 שחט שליט נוקרים שליט וחור וסחט שליט האחרון הן  
 כע' הקרים שליט נטחט שליט וחור והקרים שליט האח

מה זכרה בין לב ולסד ולכסן  
 לנב צמחה קנה ודעלה נבלפסו  
 מאקצי ידג היתכסיל בחפאוקל  
 ענר יעקוב חנדי שיה זרעיה  
 מכל פסולת לנב חטחי בחגע  
 ובחטא ובחיל לפסו חיה: חטחי  
 לא בחטא חיס' ואלטר חיה: חט  
 נה בחט' ולא במג ולא בחיל (ח)  
 עחי חטחי: נכ סניב חטחי:  
 ולכסו עתכסל: חיה: טבח חכית  
 שחי עכל

הן פסו ואם דרס או תחליד בין  
 בשליט הא בין בשליט האמצעי  
 הן פסולת: יג עקור  
 כיצד כגון שבעקרה יגודת  
 ודיא יקנה או הנשט ונטחט  
 חיה אוב קודם גמר שחי' הן  
 נכ אבל אם שחט א בעוף או  
 רובו וחתב נטחט קסימי הב  
 הדיח כע' נטחט א חיה  
 חחכ



ואח"כ שחט את בה"ב שחי' כסו שחט א' מה' ונחמ'ם  
 ה' שחט וא' ידוע אם קודם שחי' נשחט או אחר שחי'  
 ה' ספק נב' יד נחמ'ם יד שחט שחט ה' כע'  
 שוודאי אחר שחי' נעקר ש'ו נעקר קודם שחי' היה מולדל  
 ולא ישחט בדא בשלא נפס קי' בידוכששחט אבל אם  
 נפס בידו שחט אפשר לשמונה שחי' שחט אחר יע'ה  
 ולפי' אם נחמ'ם שחט ונחמ'ם ה' ספק נב' פו  
 כל מקום שאחרנו בשחי' כסו ה' נב' והואכל מחמ'  
 כזית לוק: מחמ'ם אובל נב' שא' מוציא מידי נב' לא  
 שחי' כש' כאשר צוה בחו' שבארנו וכל מק' שיסתיק  
 בשחי' ה' ספק נב' והואכל מחמ'ם כזית חפ' אוכל חפ'  
 מדרות" י' בהמה שניטל  
 ויר' של: וחללה עמה עק' שחי'  
 דא: חקרה כש' רבץ ה' נב'  
 כחי' שנתק חציה ונחללה  
 לב' גופות וא' השחי' מועלת  
 בי' וכו' אם נשברה מפרה הווא  
 בשר עמה או שנתקרה על חגבה  
 כדג או שנפסק רוב הקנה שלה  
 או שניקב הנטל במה שהו' נב'  
 וא' השחי' מועלת בי' וא'  
 הבהמה וא' השחי' בכל הדברים  
 הא' י' שני עורות  
 וללוטט שחי' צו' אלוס ויפנימי  
 לב' ניקב א' מה' בלבד כש'  
 ניקבו ב' בכל שהוא במקום ידא'  
 (שחי' ה' נב' בי' שנשחטה

והאדה שרה חמט נב' חמ'ם  
 וז' בימי' שני על יד של: וי'ע'  
 לכל א' וח' שלט: הנאים ומ' פט'  
 פט' טר' נב' ומ' לה' חלק גדול  
 (ידר) ה' ה' הנטל: העצם קיי' כש'  
 ה' העצם והבשר קיי' טר' ה' ה'  
 העצם הרוב חלל הנטל נב' חקרה'  
 ה' הנטל וה' העצם שחמ'ם כש'  
 ה' למוח טר' ה' למ' נב' (כדג)  
 ה' החולי העצם ידוד: כש' ה' ה'  
 ה' לחוט: שדוד: טר' ה' לחלל  
 נב' (גרגרה) ניקב: במקום  
 הדא' לשחי' כש' ניק' למעט מרחש  
 כנפ' ידא' טר' נחמ'ם כדג  
 במקום הדא' (שחי' נב' גסטרדא)  
 ר' שו': כדג לא נק' מע' כדג  
 באוק' וגסטרדא בדוחב: נחמ'ם  
 חלש' גס' קר' וקלו כלדבר  
 חלוק' לב' הא' ל' גסטרדא ושוח  
 גסט' גאנ' ח' על קיס'  
 יתעלו: (חלט) ניקב בעד  
 כש' ניקבו ב' עורותו טר' בחמ'ם

במקום

טל



במקום הנקב בין שנשא במקו  
 אחר אין שהיה מועלת בה ניק  
 בזה שלא כנגד זה נב ניקב הול  
 ט ועל: בו קרום וסתמו (אין) יקרום  
 כלום והיה גקוב כשהיה יח  
 נמצא קוץ עומד בו שטלרחבו  
 לה נב שמא ניקב נוטע ועלי  
 קרום במקום הנקב ואעו נראה  
 אבל אם נמצא קוץ לארכו נוטע  
 אין נוטע (אין) לו טרוב יבימות יחד  
 בריות אופלות יקוים תמיד ווטע  
 אין לו בדיקה מבחור אז מבפנים  
 פיער יופכו ובורה אג עליו פלד  
 בידוע שהיה נקוב יט  
 גרירת טנפסקה חב חללה במקום  
 ידאוי לשה' לה נב נבן אם ניקב:  
 כאשר ניקב נקבים זענים אם נקבים שאין בהן חסרון  
 מצטרפי' לחוב: ואם נקבים שיש בהן חסרון ה' מצטרפי'  
 לפאיסד וכן אם נטלה ממנה רצועה מצטרפת לפאיסר  
 נבעוף כל שאן מקפל: רצועה או ינקבים שיש בהן חסרון  
 ומנה) ע"כ יקנה אם חופה את רובו נב ואל פל: כ  
 נקבה: יקדקרת נקב מפולש מב צדדיה כדי שיכנס אקר  
 נקדק: למרפ: אפי' לא נטייך ח' המקום הראוי בה  
 נשא' אז משהו למעלה ומשהו למטה כשרה" פא

טל נקבוב עדות במקום טח'  
 נבי וטרה מפר' לוקבניק ויכל  
 עלי מעל: כנסת אחורנית ותעבר  
 מבריקה ויחזק לס פא) אוטטאדי  
 ניקב זה שלא כנגד נב אמר אקר  
 ב) אדי נקבוב עורחיו זקללג  
 כנגד כשי' אגב יקלו אוטטאוס  
 ח' חלככו אפלק ביה: מעי' ביה  
 גמדה ליה: חתחא ליה זמני רחמי  
 ליהדאדי והוא ליהו חד נקב ואסיך  
 יצע טבדי: פעלע וטבדי: כנגד  
 ובלק' זקב' וקורקב) כד קאי  
 קאי לא גמד ולא רווח ולא מתרח  
 להדאדי לא חנה נחי יעני לא  
 כיה לאפלוש ולא כזול כדאלך  
 פא) מותג' למה: קוצרכו  
 בדיקה: נוטע מבפנים אאלו כיון  
 נוטע אדום ודס אדום לאמינכר  
 ילכך בעי' בדיק: מבפנים  
 טרה קדקרת קצבת לריה ח'ג  
 וענקים לקדקרתך ומחייב  
 קדקרת  
 נקבים שאין בהן חסרון  
 מצטרפי' לחוב: ואם נקבים שיש בהן חסרון ה' מצטרפי'  
 לפאיסד וכן אם נטלה ממנה רצועה מצטרפת לפאיסר  
 נבעוף כל שאן מקפל: רצועה או ינקבים שיש בהן חסרון  
 ומנה) ע"כ יקנה אם חופה את רובו נב ואל פל: כ  
 נקבה: יקדקרת נקב מפולש מב צדדיה כדי שיכנס אקר  
 נקדק: למרפ: אפי' לא נטייך ח' המקום הראוי בה  
 נשא' אז משהו למעלה ומשהו למטה כשרה" פא

גרגרת שניקה בה ואין ידוע אם  
 קודם שחי ניקבו או אח' שחיתו  
 גוקבי אית: עתה במקום אחר  
 ומדמי: נקב לנקב אם נדלה  
 לו מותר הוא מדמי: לא מחוליא  
 גדול: לחוליא גדולה או מקטנה  
 לקטנה: שכל הקנה: חוליות חוליות  
 הן ובי' כל חוליא וחוליא חוליא א'  
 קטנה מפתיה ורפה"

**פרק דביעוי**

ישראלי שאינו יודע חמשה דבר  
 מהקידים את: שחי' וכיוצא  
 ב: חט שביארנו ושחט בינו לבין  
 עצמו אסור לאכול חמשה' לא הוא ולא  
 אחרים והג' קרובי' לקפה נב' והאובל  
 ממנה: כבית מבי' איתו מפת מרד'  
 ואפי' שחט בפניו ד' וחמשה  
 נבונה ומורה אסור לאכול ממנה הואיל ואינו יודע חמשה'  
 דברים המפסי' אכילת שחי' והוא אינו יודע כמון  
 שישה או ידרוס או ישחובסבי' פגומי: וכיוצא באלו בלא  
 כוונתו" ב' ישראלי יודע ה"ש לא ישחוט בינו לבין  
 עצמו לפתח: עד שישה' בפני חכם פעמים רבות  
 עד שיהיה רקיל וקריז ואם שחט תחלה בינו לבין עצמו

קרבת מפני שהיא קרבת א'  
 הרוח וסוף קנה מפני שהיא חלולה  
 כקנה אלו קנה ואינו קרבת יש  
 קרום דה' מחבתו קרבת  
 יעבועי: זעבועי: עצמי: נקר'  
 קרבת וה' נקדדו וקרו אחר  
 לו קנה יעבוע לא יעבור והי'  
 קנה וסוף קמלו נקבים שאין  
 בה' חסר כמי' שנקב בעור  
 לח' ונקבים שיש בה' חסרו  
 כמי' שנקב בעור יבש לסכא'  
 קנה: חוליא קדולה וחוליא קטנה  
 אע"פ שהן לקטנה לעור  
 לקדולות לאכול זהו א' וקטנות  
 לאכילת זהו א' לאכילת נרד'  
 אדל' זהו אכילת חמשה' קנה  
 חמשה' דבר יעבוע יעבוע" ע"כ

**פרק דביעוי**  
 ישראלי שאינו יודע הדברים  
 ושישור שחי' וקנה: יודע א'  
 חמשה' מעני' אש' אסור לאכול  
 ומות (אחרים) יעבוע

פעמים שחי' כשר' והרי שחי' זו ששחט בינו לבין עצמו  
 נבונה ומורה אסור לאכול ממנה הואיל ואינו יודע חמשה'  
 דברים המפסי' אכילת שחי' והוא אינו יודע כמון  
 שישה או ידרוס או ישחובסבי' פגומי: וכיוצא באלו בלא  
 כוונתו" ב' ישראלי יודע ה"ש לא ישחוט בינו לבין  
 עצמו לפתח: עד שישה' בפני חכם פעמים רבות  
 עד שיהיה רקיל וקריז ואם שחט תחלה בינו לבין עצמו

שחי כטו" ד היודע ה'ט וטח'  
 בתי פעמים רבות עד שנעט'ר'  
 הוא הנקרא מוחה וכל המוח'  
 שוחט' לפתחלה בני לבין עצמן  
 ואפי' נשים ועבדים אם היו מוח'  
 הרי זו שוחט' לפתחלה" ה  
 חדש שוטה וקט' וקט' שנתכלב'  
 רעקן ששחטו שחי פסו מפני שא'  
 ב' דעת שחט יקללו בשחי לפי  
 אם שחטו בפני היודע ורא' אית'  
 ששחטו כהוק' שחי כטו" ו  
 מי שאינו ידוע אע"פ ששחט  
 בעל לבין עצמו שואלין אותו אם  
 נמצא יודע עיקרי ה'ט שחי כט'  
 הרי שחטו ושדאי מרחק ששחט  
 והלך לו ולא ידענו אם יודע או לא  
 אינו יודע ה'ט מוחה וכן האומר  
 לשלוחו צא ושחט לי ובא מעצ'  
 הבהמה שחי ואין ידוע אם שלוחו  
 שחט או אחר לשמות שרוב המצוין  
 אצל שחי מוחה" ה" ו  
 אבד לו כדי אורתור בקול נמצאן שחוט בבית מותר שרוב  
 המצוין אצל שחי מוחה" ה" מצאו בסוף אסור שמא נתגב'  
 ולפי הוטלך וכן אם מצאו באטפי שבבית אסור ח  
 מוחה שנשתיק ויהי חבין ושומע ודעתו נכונה ה'ג'  
 שוחט לפתחלה וכן מי שאינו שומע ה'ג' שוחט' יסומא  
 לא

לחול: בשבת אסור: זכרא  
 למכור ממנה אם לא יסבני  
 מכת חרדו ק' ולמלקות מ' חסר  
 א' ח' ארבעים כנו לא יוסק'  
 וכו' וקל: אחיך לעצק שאכ'  
 הנמצא אחיך מ' חסר אמת  
 עד שיהי' רג' לנרין ודל רוב  
 ח' ואנבי ירג' לגפרים  
 זרי' מחתרי' ח' ומתני'  
 פליק' ב' נשתיק' אע"פ  
 ובע' אפ' יעני הנדרס'  
 כער בודי' איתו כטבורי'  
 נבטי' אם אמו על י' על  
 לאו לאו שחי כט' מעט'  
 ברב' יוסי שילך מנכור' לפנור'  
 ומצא גדי שחוט ומוטל בדרך  
 ויכירו ונכור' זו חמת ר' פ'ת'  
 וכנור' זו טבריה ו: מל' מדינת  
 פי בלזר בני עבד'  
 מוחה: מפני ח' כאשר יוחה  
 אית' עלמ' מוחה: ר' ה' ח'ד'  
 ובע' ור' ע' חכם הוא מוחה  
 ה' אית' ח' חכם הוא מוחה  
 נב' ו שש' ח' ח' ח' ח' ח'  
 אב' רג' ח' ח' ח' ח' ח'  
 מל' בכל מקום שלוחו טלזס  
 כמותו

לא

לכא יסחור לכתחלה זא אכא אחרי  
רוחא אודא ואס שחט סחי כטי  
ככרי ששחט אעפ ששחט  
בפני ישראל בסכין יפה ואפי היה  
קטן שחי נב ולוקה על אבילתה  
מין התורה טע וקרא לך ואכלת  
מזבחא מאחר שהיה יד טמא  
ואכל מזבחא איה למד שזבחא  
אסו ואעו דומה לשרץ שאינו יודע  
הט ומדול גדלו בדבר זה שאפי גוי  
שאינו עובר על שחי נב

למקו חוץ חו דברים וסי ליה  
בע שסק הפרת נדרים שזא יטי  
יפדו נבעי בתים טע ובא אשדלו  
כביה (הוט) רעית עבד טנודצע  
אדונו (טע) שזטה שרזו ביא ידע  
את אשדו סחיכה ער ומקד ידו  
על דאט קדבנו שבועה טע ונע  
ונקרב בעל הבית ליה יס  
וקל וגדד גדול גדדו מנהגים  
אדי גדדו הם גד שחמעה  
ומצטוו טס ששכסכ להענה  
טע לא תעשט ככל אשר אמר  
עושים סו אשכל יעד  
שענו

התחיל הגוי לשחוט חיי עווע קס' וממד ישראל אהיה חיל  
ישרא וקמדו קמי פסול: יטנה לשחי מתחלה ועד שיקצבל  
אס שחט חמד דבר שאינו עושה אונה נב כגון ששחט חצי  
הגבירה בלבד וגמדו ישראל ה' כטי יא ישרא  
משומד לעבירה מין העבירות שהיה מומחה: ה' שומט  
לכתחלה ואריך ישראל כשר לבדוק לו את הסכין ואחכ  
יתנה למשומד זה לשחוט ב: מפני שחזקהו שאינו שומט  
טרח לבדוק ואס היה משומד לע' או מחלל שבת  
בפרהסא או מין והוא הכופר בתורה ובמשטת דבינו  
כמו שביארנו בהלכות תשובה הדי הוא כגוי נסחי נב  
יב מן שהוא פסול לעדות בעבירה מין העבירות של  
תורה ה' שחט בינו לבין עעמו אס היה מומחה שאינו  
מנח דבר המותר ואוכל דבר האסור שזו חזקה היא  
על כל ישראל ואפי הרשעים מהם יק  
העדיקה ונביהוסי ונלמדה וכל הטועה אמרה

שאינו

שמיני (מאמינים בתורה שבכתב שמי אמן ואם שחפץ  
 בפנינו הן מות שמי) אמן שמי לא שמי ילקח בשמי  
 (הן אמן מאמיני) בתורה שמי לכו אמן מאמינים לומר  
 לא ילקחנו יד כשהי ישר לבמדבר לא שמי  
 בשמי החולק לא היו נומרין ושומרי ואוכלין כשאר  
 הגנים ונצטוו במדבר על ירוצה לשח לא ישחוט לא  
 שלמים שזאי שמי שמי ישר לא פתח אהל מועד לא  
 הביאו וזבחון שמי שלמים לים אותם אבל ירוצה לנחור  
 ולאכול במדבר היה נומר ואוכל ומצוה זו אנה נהגת  
 לדודת לא במדבר בלבד בעת היר הנסירה" טו  
 ונצטוו שם שכשיכנסו לארץ יצאם עליה הנחירה ולא  
 יאכלו חולין לא בשמי וישחטו בכל מקום לעולם חוץ  
 מן הערה שנ כי ירחיב ים זהיר את גבולך וזבחית  
 מבקרך ומצאנך אשר נתתי לך כאשר צויתך (ג)  
 ואכלת בשעריך וזו היא המצוה הננהגת לדודת  
 לשחוט ואח"כ יאכלו

**שפדק ד' ארבע עשר**

כבר ביארנו בהלכות	כבר ביארנו בהלכות
אסורי מאכלות	אסורי מאכלות
שפדק ד' ארבע עשר	שפדק ד' ארבע עשר
בתורה היא הנוטה	בתורה היא הנוטה
למזבח ולא נאמר טור	למזבח ולא נאמר טור
לא סדיבר זבת נהוה	לא סדיבר זבת נהוה
שפדק ד' ארבע עשר	שפדק ד' ארבע עשר
ב' ושיבד' ועדין לא מיה	ב' ושיבד' ועדין לא מיה

מין

ה'ק ויקרע יעקוב שמלותיו ויש עים חלאים אחרים סאס  
נפול: מיחידה: ה'ק ונכל ש וארעו ל: היחשב פל (ה) הלב'  
שמה: שאר"ט טבור: חכסו למטה: חסני ושמונה מיני טר'  
ה'ק וישבר אותה י'ה: ע'פל נאמר: לו למטה: במיני וזוהו ר'  
דרוסה ג'קוב: חסירה נטולה הרועה נפול: פסוק: ו'  
וטבורה: ב אע"פ שכולן ילכו למטה הואיל  
ואין לה בפירוט בתורה אז דרוסה החמירו בה: וכלסמך  
שיסמך בדרוסה אסוד ושאר שבעה מיני טר' יטביט  
סריגות מות' כמון שייבאר" ק דרוסה: הוא שייסד'  
הארי וכיוצא בהם: חמה: ודרוס עליה בידו או ידרוס: נמ  
והנשר וכיוצא בהן על העוף ואין דריסה בב: חמה: גמ'  
ובחיה קמה: לא לחרי בלבד ובבהמה דקה ובחיה: חיה מי'  
הזאה ולמעלה: ובקדוים וטלאים אפי' חתול ושועל  
וכחיה: וכיוצא בהן יש להן דריסה ובעופות הנז' יש להן  
דריסה ואפי' בעוף שהוא גדול ממנו אבל שאר עופות  
הדודסים יש להן דריסה בעוף שבמותו ואין להן דריסה:  
בעוף שהוא גדול ממנו ויש להן דריסה: דריסה: בסופות  
וכלב אין להן דריסה: כל עי"הר לא בעופות ולא בבהמה:  
וחיה והנז' אל דריס' בקדוים וטלאים והוא שיהיה בע'פ'  
לביה החללי" ד אין דריסה: לא ביד: טורף אבל  
ברמליו אין חוששין לה: ואין דריסה: לא בעמוד: אבל בט'  
אין חוששין לה: לא אפי' נקב ער בית החלל ובדקה' שמא  
נקב א' מין האיברים שיתפרק בנקביתו ואין דריסה:  
לא בכונת הטורף אבל אם נפל הדודס ונשיתק עו  
עפרניו

עקרוניו בנטרף אין זון דריס: ואין דריק אא מחיים  
 אבל אם דרם ונהרג ועדיין ידו בדדום ולא שמת צד  
 ממנה לא לאמר מותו אין חוששין לה"י  
 וכיצד דין הדדום בלמקום שאמרנו חוששין לה' שוח'  
 את הנטרף ובודקין כל החלכלו מוכף היקד עדיקד'  
 אם נמצאת שליח: מכל מיני טר' ולא נמצא בה  
 רוטם הדריס יק' טר' ואסור: מין היורה'  
 אידהו רוטם הדריס הוא שיאדים יבטר פגז בעמע'  
 או שנימון הבטר כנגד בעמעיס ערשנעש כבטר  
 שהדוכא קודדו מין החבור: ווא' איהו הבטר כלאו חקר  
 ושר' ואם דרם בקימ' משאד-ימו טר' ודריסין במע'  
 כיון שיאדים בין כלשהוא מחמת הדריס: טר' 2  
 ספק דרוס: אס' ער שתיבדק כדרוס: ודא' כיצד  
 ארי שנכנס לבית השוורים ונמצאת צפור בקבו של  
 א' מין חוששין שחמא ארי דרסו ואין אומרי' שחמא  
 בכופל ביתוכ' וכו' שזעל אגמיייה שנכנס לבית העוף  
 והוא שותק וה' מקדרי' חוששין שחמא דרם אבל אם  
 ייה הוא נהים וה' מקדרי' מיראיהו מנהימנהו:  
 מקדרי' וכו' אם קלע דאט' מין ינה נח דוגדו  
 וכו' אם שרת הוא וה' אין חוששין שלא יגיי' היו  
 מקדרי' 3 ח ספק שנכנס לבית טורף אולם  
 נכנס לבית או שראי' בהו שנכנס ולא נודע אם  
 זה מין: טורפים או איהו מין השור' אין חוששין וכו'  
 עוף שנכנס לבית יעציס או לבית הינים וצא ודאטו  
 חטף



מעטף דם און עוארו אין חוששין לוי שחא נטרף  
אז אומרי' שחא בעצים נדק' שפדק זששית

גנה שלישי

גהובה כיצד יא איברי' הן שחא  
ניקב א מהן לחללון במשהו  
טר' ולו הן' הרבץ הושט' וקרומ' טל'  
מזח הראש' והלב עם הקנה שלו' וה'  
והמרה' והקני הכבד' והקיבה' והכרס'  
והמסוס' ופיק' והדקין' והדיאה עם

שני קרומות יש למזח  
סבר' ניק' על זמל' לעצם  
כל ניקב יהא ניקב כח'  
טר' גמלא מחט במזח  
בזרקים יקרום יתחמו'  
אס נמלץ נקוב טרו' ואל'  
כס'

הקנה שלה' ב הרבץ הושט כפר ביארנו שיעורו  
ושדהוא המקום חין הושט שאינו ראוי לישח' למעלה:  
אם ניקב לחללון במשהו טר' פ שני קרומות יש  
למזח שבדט' אם ניקב יעליון: סמוך לעצם בלבד יה'  
חנה' ואם ניקב יתחמו': סמוך למזח טר' ומעשיתחיל  
המזח לחטץ לשדרה: והוא מיוחד לפולין שהן תחלת  
העורף יהי' לקרומו דין אחר ואם ניקב חוץ לפולין מות'  
המזח עצמו שפירק' או נפמעק' והקרום הייס כטי'  
ואם נשפך כחיס או כדונק טר' ד הלכ'  
שניקב לבית חללון בין לחלל קדול שבשחל' בין לחלל  
קט' שביחין טר' אבל אם ניקב בסך הלב ולא הקיע  
לחללון מותר נקנה הלב והוא המרה' הגדול שיצא ממנו  
לדיאה דרי' הוא כלב אם ניקב לחללון במשהו טר' ה'  
מרה' שניקבה וכבד' סותמתה מותרת ואל'  
נקתם ינקב כראוי מעת' שהזח סמוך לכבד טר' ה'  
נניח

נניח

ענין שנמצאת במורה אם היתה כמו הרעיה שלמה  
 שאין ראשה חד חות' ואם ראשה חד כקדושת ה' ית' אמן  
 שהרי נקבה אותה כענכמה וזה שלם וראה הנקב חפני  
 שהוקלד פי המכה" ו קני הכבוד והן המנהיג' שבין  
 הדם מתבשל אם נקב א' מהן במעשהו טר' לפי מחט  
 שנמצאת בחיתוך הכבוד אם היתה מחט קדולה והיה יקל  
 החד של: לפנים בידוע שנקב: אותה כענכמה ואם יי'  
 הראש העקול של: לפנים אומל' דרך קלמנות הלכה  
 ומות היתה מחט קטנה הרי היא טר' חפני שטני  
 ראשיה חדי' וודאי נקב: ואם נמצאת נסמכות יגדול  
 שבכבוד והוא הקני' הרחב שבמעשה לבו ככנס: מחט  
 לכבוד ה' חות' ובשר כבוד שהתליע מות' 2  
 קיבה שניקבה וחלב טהור סותם את הנקב מות' וכל  
 נקב שהבשר או החלב ימות' קיבה שניקבה: וחלב טהור וכו'  
 באכילה סותם אותו יק' מות' יק' מות' יע' ארא נכ' גבלי: ביחוי  
 חוץ מחלב הלכ' וכיס הלכ' והמחיצה: ט' וחלב נ' וחלב טר' יעשה  
 שבאמצע יבע' המבדלת לכל מלאכה אפי' למלכה הקודש  
 בין איברי המאכל ואיב' פי ד' וחלב טהור יר' יב' זעמס אעני  
 הנטיחיה והיא שהקודש א' ח' ובעמס השמים לטהרי  
 ואח' תיראה הריאה והיא ע' נחמקת בועה בבני מעים טר' ואם  
 ירעי יועא לבח' ולבח' כטרה  
 הנקראת טרפס יכבוד והוא החקוס הלכ' שבאמצעה וחלב  
 המעי האחרון שאיברים לו אינו חגיג' לפי שהן קעים עקב  
 שנקתם בא' מהן אינו כקבוס וחלב חיה עכ' ג'ו בניהמה  
 אמן אינו סותם אע"פ שהוא מורה באכילה" ח  
 כדס שניקב טר' ואי' לו דבר טיסטס איתו שהי' החלב שעל  
 אמן וט' החקוס ובי' עניקב א' מהן לחוץ טר' ואם פיקבלת

חלב



וטרו ואם משמשו בידיים בנקב הספק כך עריך לחט'  
 חט בנקב שמדמי' לו ואחכ עורכ' ומדמי' זה לזה יב  
 בע מעים שיצאו לחוץ ולא ניקבו חות' ואם נתיב באעכו  
 סללא ניקבו טר שא' אכעד שיחזרו כמות שהיז אחד ל'  
 טעיה כו ואינה חוי' יג המעי האחרון שהוא  
 טוה ואי' בו עקום והוא שהרעו יועא בו מי' הערה  
 והוא דבוק ב' עיקרי הרכים הוא הנקרא חלומלת' אם  
 ניקב במטהו טר כשאר המעים בודא שניקב לחלל ה  
 יבע' אבל אם נקב במקום הדבוק ביריכים חות' ואפי  
 כטל ממנו מקום הדבוק כולו מותר והוא שישייך ממל'  
 כו בטור כמו ד' אצבעות' יד העוקף אי' לופרס  
 ולא מקוק' לא ביה' אבל יש לו כנמד' זכה וקוק' (ב)  
 וכל יטרבות' שוות' ה' בבית' חיה ועופ' וזכה שניקב  
 גדו במטהו טר ואיזהו קפו של זכה זי שימתחעם  
 הולט כשיארך העוקף עואכו אבל שאר הזכה שניקב  
 חות' טז שני כיס' יש בקרקב' החיעון אחוס טז  
 ויכתי' לב' כמו עור ניקב זה בלא זי חות' ערשינקבו  
 ב' במטהו טר ואם ניקבו ב' זה שללא כנמד' זה חות'  
 יז יפחול אינו חין האיברים שנקיבת' במטהו ולפי  
 לא חנו אויט חשבמים בכלל' לא ישלנהקב שלו שיעו  
 שאי' שווה בפולן כילד השחול יפחול אינו חין הט' מעמד  
 ראשו הא' עפה והכ' דה' ערס' לים יצר אחיוט' ודא' לחמו חתי'  
 כבריית' הלטון אס ניקב' נחלא' חמט כמח' אס חין במקום יעב' ונקב'  
 ברמש' העפה נקב חפול' לחון כש' אכל' אס חין במקום הדי' ותי'  
 טר ואם ניקב נקב טע' לצד חת' ואפי' נטיח' בעוב' די' כד  
 חפולט' אס נשאר תחתיו כעוב' די' זיב' חות' פחות  
 זיב' טרטה' עכ

חזני הרי הוא כמכונש וטר"י יז כל איבר שאמרנו  
 בו טאם ניקב במשהו טר כדאם ניטל כולו טר ביני לניטל  
 בחולי ביני בידי ביני לניטל כדאם נכרא בטעמי אבר'  
 מאותו איבר טר לכל יתיר כנפול הוא חסוב" יח

כעד ניטל א מיני המיעים או המרה: או  
 המרה וכיוצא בה) ביני בעוף ביני בנייה:  
 טר (וכ) אס נמצאו במרורות או ב נניל  
 טר (וכ) כל קניעא בגי אבל אס ניטל יטחו'  
 או שנמצאו בחיות שאינו מכלל ימנו"י)  
 יט המעי יתיר שתי טרה בן הנהמה  
 הוא יתיר מתחלתו ועד סוכו עד שנמצאו  
 שני ב"מ זה בעד זה מתחלה ועד סוף  
 כמעט העוף או שהיה המעי יוצא בעוף  
 מן הגב והרי הוא מובדל ביני בעוף ביני  
 בנהמה ה"ז טר אבל אס חדר עתה ערב  
 עם המעי ונעלה א קב ראשי והרי  
 ב מובדל) באמצע ה"ז חוק וא"י פא)  
 יתרי"י ע"ב

אע"פ א"י לחיות א"י  
 דרובי לא ימלא יתיר  
 או ילכד וא"י לחיות וס'  
 כדחל כדק ראה מוח  
 ל"ב המעי יתיר טר  
 ב"ה מתיב: ובעוף ה  
 להקרה) והוא ט"י  
 טר חבל אס האכאכע  
 כ"ט יבעוף אפי כמה  
 עמ"פ יוצא מוח  
 כ"ט או שהיה המעי  
 וכלי כחיה ק"י  
 ובר"מ מן טרה וי"י  
 דא"י מן המעי פ"י  
 ש"י מן המעי פ"י  
 בע"ז המעי וי"י  
 בע"ז המעי ק"י  
 חידק: טר וי"י ק"י  
 עד נמצא כע בע"ז  
 א"י א"י ע"ב

טרה שביעית

שני הרוחות יש על הי"א:  
 אס ניקב זה בלא זה מות  
 ואם ניקבו ב טר אפי נקלד יקרו'  
 הסל"ז כולו והלך לו מות והנה  
 שני מין החי: ולמה במשני  
 טר והוא המין שאינו רחוק מן החי  
 בק"י למטה ב התחיל  
 בע"ז וטחט כל הי"א ואח"כ ניקב:  
 הי"א

טרה שביעית

התחיל בשחי וטחט כל הי"א:  
 עלמנא פי ידא י"א ל"ב  
 א"י ב"י מן המעי בבע"ז  
 בע"ז ולא נקול אפי טחט כל  
 הקרה וניקב: הי"א מן קרחת  
 דבימת א"י ודאל"ז ד"י שחט  
 הולע וניקב: כדאם א"י קרחת  
 דבימת א"י לא כלא ימא מ"י  
 י"י ב"י בבע"ז א"י וטחט  
 שמונת מוצאין מ"י סמנא  
 וכל ז"י נכרא (דניחל"ק)

הריאה ומוצא גמור השחי הן טרף הוחל ונקב: קורם  
 גמר שחי וכן כל פיועא בגי' א אחד ממקוונטריה  
 שנקב אפי' נקב לתבירו טרף וריאה שנקב: ועלי: קרום  
 בזכה ונסתם נקב אינו כלום נקב: האם של ריאה ק'ע  
 שרופו סותתה טרף ואם נקב: במקום סבת חיתוך האונ'  
 שלי ודוא המקום שרופה עליו כט' בדא נסתם מקום  
 נקב שבאונות בטרף אכלאם נקמק נקב לעצם אינו  
 חצי' ואם ייה נקב האונ' רבוק בעצם ובפטר חות'

האם של ריאה: שגממאת סחופ:  
 לדופן ב' שהעלת עמחים ב'ן שלח ה  
 העלת חוטטין לה: שחמא נקב: וכיער  
 עלוטי' בה מפרה' אונה מן הדופן ו  
 ונקרה' בה שלח הינקב ואם נחצאת  
 נקובה: ונחצא בדופן חכה: במקום נקב תולין במכה ואונ'  
 אחר שחי נקב: כשנפרה' מן החכה: ואם אין מכה בדופן  
 בידוע שנקב זה בריאה ייה קורם השחי וטרף ה  
 הריאה שנחצא בה מקום אפוס כלשהוא שאין החתנבנס  
 בו ואינו נתפח הן כנקובה וטרף וכיער צורדים אונה: קורע  
 המקום שלח נתפח בשעת נפיחה אם נחצאת בולחה חות'  
 שחיחמת הליח: לא נפנס: עם הרוח וא'ל נחצאת בו ליתה  
 נורען עליו מעעע דוק אונתבן און כנה ופיועא בה: ונחמ'  
 אונה אם נתנדנד כט' ואל טרף שאין הרוח נכנסת לשם  
 ו ריאה שהשחע בה: הברה: כשנחמ' אונה אם נכר  
 המקום שחמנו הישחע: הברה: חוטטין' עליו דוק  
 או תבן אונתבן ופיועא ב'ן אם שגממא שחמ' נק'  
 וטרף

לחונ נקרה שחי: ריאה: חכט  
 שחארה את: העינים י'ל לחי:  
 בודק' אונה מעמא: ריאה: ברי'  
 שאם חסרה: חתחלת ברייה:  
 לה יכיל קמא לחחטי' ע'פ  
 הברה: דוי מ' יעמדו ט'  
 וי'ס' עוד: קור' שחמי'  
 נישעיה: ח'ע

וטלף ואל נכר המקום מוטיב' אונה במים פוטרי' ונפחין  
 אותה אם בקנה המים פור ואל צידוע שיקרום יתמט בלבד הוא  
 שכתב והרוח כנהג ב' ב' ה' רוחות ומכני זה שמע פה קול  
 רוחות בשעת נפיקה ופט' ז' זה עיניך גדול יהי בידך  
 שכל ריאה שנאפחין אותה בפוטרי' ולא יבנה המים הרי היא  
 עליה מכל נהגותי' ח' ריאה שנתעבה פהיה וקרוא  
 שוועבאבר מטובי ברוח העליון שלה שלם בלא נהגותי' קמפונות  
 מה שווע ליהר' זה חמט עומדי' במהומת' ולא נחמו פט' ואם  
 מראו אסו יט בריאה עלמח' נחמת אפי' סמפון' א' טר כיצר עולין נ' קי'  
 ואלו ה' ט' קודם לון לחבר' אונה ושופפי' אונה בכלי שהיא שחע  
 באפי' קראבי ירוק' כעית' באבר ופיוצא בן אם נרא' ב' חופר' לנני'  
 כצרא בלון דאדי' לחפטי' בידוע שנימקון ופר' ואל' בטל די' אפי'  
 פני' חלחון ביי' עברא בלון' בלבד הוא שנימקון וכפ' ע' ריאה שנתעצא ב' אכעבו'  
 אבעפועותאם יז מלקים דוח אוחים גפים אוליותי' נחמט  
 כדב' ופיוצא ב' אן ליה' יבישה וקטי' אפי' פאב' יג' מותרי' ואם  
 נחמט' ב' ליה' קרוח' אוחים קרוח' אועכור' דג' סרו פט' א'  
 הליחה בודק אותה עדי' לבדוק' קמפס' שתיחיה אם נחמט'  
 נקוב טר' י' ריאה שנתעצא ב' אבעפועותי' קמוב'  
 גולגון טר' שהדבר קשרוב הרבה עיש נהג בעיה ואין לון  
 דרך בדי' ה' ה' א' נראית כב' נוקבין' לה' האחת באחת  
 חצרי' אם שתכנה לה' האחרת א' היא ומות' ואל' ב' וטר'  
 י' הריאה שנתחמטה ער' כיצר פגון' שנתעצא ב' א'  
 מה' וכשתולין אותה יתחך ותיפול חתיכות חתיכות' יב'  
 ריאה שנתעצא נקובה במקום שיד' הטבח מחמטט  
 בו מות ותולין בידו ומומדי' חיד' הטח' ניהב' אחר' הטחי'  
 נחמט' ינהג במקום אחד ומין' ידוע אם קודם טחי' ניהג  
 אן אחר טחי' נוקבין' ב' נהג אחר ומדמי' כשם שעוטי'



בבני מעשים ומי חרמי חרימי של בימה דקה לריאני של  
 בימה גסה לא חרקה לרקה וכסה לנסה נמצא ינסה בא חן  
 האבעבוע ק"ג טר וא"י אוחרי"י ניקב אבעבוע אחר ונערך עליו  
 הדבר ניפר" יג מחל שנחלעית בריאני נופח"י אופיה אל  
 ילא מחנה רוח בידוע טענת החמע דרך סמפונות נכנסה  
 ולץ נקבה ואם נחמתה בריאני קודם נפוחה ונמצא בה זאת  
 החמט ה"ג אמן שהדבר קרוב הרבה לעקבה נכנסה" יד  
 הולעת שהיה בריאני ונקבה ויעלה והרי הריאני נקבה בקול  
 ה"ג חות חרקה שאחר ישחי תיקוב ופעל" פלו

יע עם חראות אחרות שאם נשתנה חראני האיבר  
 לאותו החראני הרע ה"ה כנקוב שאותו הנשר שנשתנה  
 חראני לחראני זה כמות הוא חראני כלול חמת לפינה אמרתי כ"ה  
 חשוב וכלואותו הנשר הנכף כע"י חריע"י או כלול לעשריבמחאני  
 עיניו אינו חרוי ופ"א וחחית הנשר כלול ללקס ותקלי וצורתי  
 בשר חי בשאת וביום חראות כ"ה ע"ל קל נמצאת בע"י חרית  
ט"ד יע"כ כלול סע"ג אג"כ עוכנה

בו בשר חי יעמא מפלל ששאר הנשר שנשתנה אינו חרוי  
 יו ביאה שנשתנה חראני ב"י חרקה כולה ב"י חראני

מקצתה אם נשתנה לחראני החות חות אפ"י נשתנה  
 כולה חות ואם נשתנה לחראני האסור אפ"י כל שהיא כר  
 שהחראני האסור כנקוב הוא חלוב כ"ה עוכנה: מופע נאכה ומופע  
 כחו שביארנו וחמל חראות אסו חככ"ז ולא ינב"י אמכוס וילמד  
 יש בריאני ולא ה"י שחורה כדיואן ז"ב לא בש דנכ"ז ולפ"ת  
 ירוק כע"י הפשוט יאן פע"י חלמ וזמ"ס" קל חרבע חראות חות  
 ביע"י אופע"י חריע"י אופ"י חראני יע בריאני: וא"י שחובבחול סוד"ג  
 הנשר חריע"י הוא יעבעבוע"י כלול אפ"י לז"מ חרי חרקה בחל"י  
 טעובע"י בו הנקדים והוא חריע"י כ"ד"א כלול זכרתי כ"י וז"י נכחתי"י  
 ורפואת לידוק"י יג נמצאת כע"י חריות של דקל

אוקרין אותה מספק שני קדוה למראה האסור וכלומר  
 יאלו אין חוסרין בהן עד שגופאין חותה ומחמק בה בידיהם  
 נסתנית למראה החות חות ואם עמדה בעיני אסור יח  
 ארבע מראות חות יש בדיאה ולא לה שמורה כפתול או ירוק  
 כחציד או אדומה הן במראה הכבד ואפי' הינה הימא כולה  
 טללים טללי נקודות נקוד מארבע מראות או הם חות

יש עוף שגפול לאור טללי וללא  
 והוריקו לבן או כבדואו נקודות נקוד נקוד  
 הרגבן או האדימון המעים שלו בכל  
 שבו ית עד שכל הידוקי שהאדימון  
 והאדומים שהודיקו מחמה האור בפני  
 הרי הם כחין שיעלון ועל והוא  
 והוא שיעמדו במראה זה אחר  
 שלולית אורה מעט ומחמקין  
 ב"ה כל עוף שנמצא כבד  
 שלו במראה בני מעין אולם שינת  
 שאר בני מעין ועמרו בטינויים  
 אחר עליה ומריסה כמו שביארנו  
 בידוע שגפול לאור ופחמרו בני מעין  
 וטרי ולא עוד לא בני מעים שלעוף  
 שלק נמצא בהן שניו ופשיג שלקו

או אדומה חמרה האני כלול אדם  
 ארבע אוקמרה הכבד אסור  
 יחיל לא חמרה והוא בעץ אפי'  
 שים במראה הכבד אפי'  
 נמצא יחיל לא קבדה כוקה  
 אגס מדין ולו טאנה הלק  
 אמראות כיהא גלג אפי'  
 לכבד כיהחלל ודוקא במר  
 אי ולא נמיטו ואלליל  
 עלא מראות האקודות חטק  
 מטחור האדם לא נכדו  
 בחוגות עמוד עורם על  
 עצמם יבט היי כעצ ועל  
 אוראן אמות שכו נידית  
 משלג צמו מחלב אדמו עצם  
 מפניטם ספיד קזרוס (אי כיה)  
 וכאם שניים לבנים או אדום  
 טר ובעל הזכר והסיד אס  
 ים אדומים אולגים עכ

נעקנו והודיקו האדומים בידוע שגפול לאור והחמרו בני  
 מעין ועל זכר הוטט שנמצא עור שלו החיעון לבן והנה  
 אדום בני מעוף בני בהמה הן כאלו אינו וטלפה

פדיק שחיינת

לזמירה כיער שט איברים הן שאם חקר מנינם טור  
 ואו

ולא הן הריאה והרקלים ולא אונות יל לריאת פטיות לריאה  
 אדם בידו ופני ריאה כנמד פניו ס מן הימים וג מן השמש וכל  
 ימים חמנה כמאורז קטנה ואינה בעד האונות ויל כמזנים  
 בפני עצמה היא בתוך הפים ואורז) זו הקלנה הוא ינקראת  
 ורדה מפני שהיא חמנה לודד ואינה מן הימים" ב  
 לפי אם לא נמצאת הודדה חזות שפך הוא דרבה ישב:מות  
 נמצא בג וישב:מל לא נמצא בה) ואם נמצאת נקובה אע"פ  
 שזכר עליה קורטם את הנקב פ"ל" ק חסר מנין האונ  
 ונמצאת א מנין השמאל ופ מן הימים פ"ל ואם נמצאת מנין  
 ב וזאת הודדה ה"ל חזות" ד נחלקו האונות ונמצאו ב  
 מן השמאל נב מן הימים בלא ורד אונתיה הודדה עם ים  
 בעד שמאל ה"ל פ"ל שהרי חסרה מעד הימים נחלקו האונות  
 במנינם אם הינה האונות יתירה בעד האונות אז חלפני  
 הריאה שהיא לעומת הלב חזות ואם יתרה עקבה שהיא לעומת  
 הבלעות ה"ל פ"ל שהיתה בחסר והוא שתייה כמו עלי של  
 הדם אבל פחות מנין אצה אונות ומות" ה אונות שנמצא  
 דבוקה בחברתה: קמופה ל: חזות ואם נחלקו שלם על יסדר  
 כמא שנמצאה ראשונה לשלישית פ"ל נמצאו ב האונות באונה  
 א ואינה נראית בשתיים דבוקות אם היה בניה) כמועלה של  
 הדם ב"ו בעיקר) ב"ו באמצע) ב"ו בסוף) כדי שזכר שה  
 שתיים דבוקות חזות ואם לאו ה"ל כחסידה ופ"ל נמצאת כולה  
 ב ערוכות וא"ל להחיתוך אננים פ"ל" שמונה פ"ל יש בריאה  
 וכן) אם חסר קוף הריאה אע"פ שלא יסדיר  
 נקובה ה"ל פ"ל שחסר מנין האונות  
 ופ"ל לפי אם נמצא חמנה חזות יבט

וסו"ב) לחיי תחם ולכל א"ל כחה  
 מלכות ואויה) לקונה חלופה יתירה  
 י"ב שיהי חסידה ימננה: קרובה  
 וזריך לידעטותי יאבוי הללו  
 מפני מה נאסרו ע"ב

עד שיכרך בצעורה הן כחמידה וטרף ואפילו זיהפלשהוא  
רחה שבמציאת נפוחה כמו עיקר חריות כל דגל און  
אוסר) אותה משפך טעו תוספת מעונה בגמיה ושמה התוספת  
בגוף כחמדון כמו שאמרנו במנין ח בהמה שפחדה  
ויראה עד שעמקה היתה שלה וקרבה להיות ובישה אם פחד  
בידי שמים כגון ששמעה קול רעם אוראת דיקס (פחד חבול)  
וכיוצא בזה חזית ואם פחדה בידי אדם כגון ששמעה <sup>עירא: חבנטס</sup> קול אדם וקיי יראה <sup>עירא: חבנטס</sup> טהור:  
לכונה בהמה אחרת וכיוצא בזה הן כחמידה וטרף כיעד בנדין  
אותה מושבי' את הריאה במים מעת לעת אם היה זמן הקוד  
מנשבו ונודלים כדאי טלא יצונו בחירה ואם היה זמן המוס  
מושיבי' אותה במים עונג ונכלי שמים חתמעה וקיי יראה  
מנשבו כדאי שישארו קדים אם חנדה לבדייה הן בידי שמים  
ומות ואל הן בידי אדם היא וטרף ט בהמה שיהיה  
חסירה דגל חתמעה בדיתה טרף או שיהיה יתירה דקל טפל  
יהיה כחמד הוא חבל אם היו לה שלש ידיים או יד אחת  
לפי אם נחתך היד שלה מות' ו נחתך הדקל מן האדבא  
ולעלה טרף מן האדבא: ולמטה מות' בזינו אדבא  
אחרו באדבא: טהיא סוף הדרך הסמוך לקוף נשבר  
העצם למעלה מן האדבא: אם יצא כולו או חובו לחוץ  
הן במי שנתך ונפל וטרף ואם היה נשבר או יעור  
חופה רוב עביו ורוב הקיכו של עצם שנשבר הן חות ואפי  
נפל חקעת העצם שנשבר והלך לו חות וקידים הרבים  
אין חטובי' פשט' יא צוחת הקד' הן בבמה ובחיה  
למעלה מן הענה במקום שהולך בו העבחים הנמה  
והן ק' גידים לבנים א עבה וב' דקים וממקום שיתחילו

והן קשים ולבנים עד שיסור ילובן מהן ויתחילו ל  
להתאדם ולהתרכך זו היא צומת הגידן והיא כאורך שש  
עשרה אצבעות בשור"י יב ומען קידים לו בעוף ש  
ששה עשר גידן תחלתו מן הענב שלחמה חיצונה יתיה  
עד סוף הרקל שהיא קשה שיש קשה שיש" יב ביהמה

שנחתכו רפליה בחקום צומת הגידן  
גידן ואל תתחה ותאחד פיעד תחתך  
למעלה צומת הגידן והיא מות העד  
שתחתך למעלה מן הארבעה העליות  
כמו שבארנו ואם תחתך למעלה  
לחמה בצומת הגידן אסורה שבפירוש  
החתך מפאן ותחיה ומכאן ותמות ולא  
תאסרה בהמה זו מפני שהיא חתוכה  
רגל ממקום זה לא מפני שנחתכו הגידן  
לחתוכה מפלל הפרויכות כמו שיתבאר  
יד נטולה פיעד שלשה איברים הן שאם  
עטלו פיר ואעפ"י שאין בהן לא ר"י נקב ולא  
ד"ן חסרון ואז הן צומת הגידים והפכר ולח  
העליון ובכר ביארנו שהמה שחתך רגלי וכן העוף  
במקום צומת הגידים לא נעשו פיר לא שנחתכו הגידים  
לפי אם נחתכו הגידים לבדן והרגל קיימת על שיהי נטולה  
צומת הגידן" טו נחתך בהמה היא יעבה לבדו  
מות שהרי נשארו שנים נחתכו השנים ירה"ן מות שהרי  
היא יעבה גדול משפיהם והרי לא נפלה כל צומת כולה  
לא חיעוטה נחתך רובו של כל א' מהן פיר וא"י ער"י לומר  
שנחתכו כולה או נפלו כולה ובעוף אפי' נחתך רובו של כל

צומת הגידן מנמנע לאותה  
מ"ה צומת בבד ח"י (חכה)  
וצבתי זהם מן הלכה (אקדרי)  
אדרי קפא ארגל לא כנה למפעל  
התמע הם יכילע לענב לא כל  
עקוב" ומ"ו גידים אב עוף שש  
עשר גידן תחלתו מן הפיעד ופיעד  
הוא לקנה אזאידה אזי פ' ופע  
כס אקבל והוא יכעא עליה  
פירוש כפי מטה אשקד  
שהרעב נהרגל  
במצרים ומצרים שלים  
גדולים לבך שיער לבי  
מאז עתה פאז לדיון לא  
מה שיענו ראות גבול שש  
היוצאת אז שוננים שלים  
כך אכל לר"י דעבש



פירי וכן אם לקתי יכולי: והוא שיעטא בשדה כבשר

מעטא ברבוי טרפון שני ביאו  
לעניו בהימיה שתיק חתו  
כה בית הרחם ויהיירה ובא מעטא  
זה לתי חכמים עקטא לכברכו אמר  
ליהם חו' א' פרי: וחמור יוצא'  
מאלקסנדר יא של מעדים עד שחוק  
כ"א בית הרחם עלי: כדי שלא יתעבר  
אחרו לו הלכה לך חמור טרפון חכמי  
שאהי מוחמה: של בית דין וכל מוחמה  
שלבד כבוד מלעולם. ע"כ  
לס כזונה אלימה יפסול בכוליא ולא הפסול  
בריה: מעלם אין קד יכו) כללף ישכטר  
בכוליא ופסול בריה: נקב פסול בכוליא  
וכטר בריה ליתיה כסול כז: וכז: חיים פרוחין או פבו  
כטרבזי ובה: חיים זכים

החית שהבאיש אחר כמה ימים  
שאם תאחוז במתקצתו יתחמה  
ויכול ויגיע חוליו זה עד הלוב  
שביתך יכוליא קין שר וכ)  
אם נחמאת בכוליא ליתיה  
אלפי שאינה קרוח: או שנחמאת  
בה חיים קרוחין או עכורין הן  
שר חבל אם נחמאת בה חיים  
זכים הדי זה מות'  
הן של בע

פירי תשיעית

פירי תשיעית

פסוק: כיל חוט הטו  
יחוש פיה לחם  
ואחרת: אכילת מן קמיע  
זבד בערה דקאה יתעצב  
במלוות על שדה פאדי  
נבסק רוב עורו באקדויר  
טל: הומרך רה ח'ה  
חי: היש הרק נרד: הלבב  
עורף גדל ח'ה זקלכנו)  
פירקרה יח מוליך  
מסירייה: ושלש פרי'  
'יר' וסמיי' פרמיו: לפי  
שחוט השדכ: מעיקרש  
מעם לשוני ירגלים  
לעני' " נבסקו אטוי  
פדולים דאטועס וטנים  
שר אבל אם נבק חוט  
פדול יסליסו כסרה:

פסוקה כיעד חוט השדה שנכסה יעור  
החופה את המלך פור ובלבד שיכסה  
רוב הקיבו אבל אם נסדה העור לאכילתו או  
ניגב מות' וכן אם נעבר: השדה ולא נכסה  
החוט עלי: או שנתמעך המוח שבית החוט  
ונתגרנד הואיל ועורו היים הדי זה מות'  
ב הומרך החוט ושטר כמים או פדונג  
שניחוס עד שיחמץ החוט כשחממיו ואלו  
עומד הן שר ואם אעו יכול לעמוד חכמי  
כברו הן סבה אסורה: ק עד  
היבו יוא



הוא חוט השדרה בחליתו מחונן לפולט שבחלתה עורף  
 עד סוף פרטה שנייה שלא ישאר אחריה לא פרטה שלישית  
 הסומכה לתחלת החליה נגד פרטיות זוהי שלשה עצמות דבוק  
 זו בזו (למעלה) לחטה מחליות שלשדדה וחוט השדרה בעוף  
 עד ב"א האגריים אבל לחטה מחליות זו אי' מטג'מ' על ה  
 החוט הנמשך לשם ב"א שנכסה עורו ב"א שנמרך יחוח" ד  
 הרועה כיצד בשדר החופה את רוב הפרס שנקרע והוא יחוח  
 (ח' הנט) שאם יקרע יצא הפרס אם נקרע בשדר זה שר  
 אעפ"י שלא הגיע הקרע לפרס עד שפראית לא פונו שנקרע  
 רוב עובי הבשר הג' אונ' על שר ופחה הוא שעור הקרע  
 בארבו אורז טפח ואם היתה בהמה אפונה ונקרע חב אורז  
 הבשר הזה החופה את הפרס אעפ"י שאי' באורז הקרע טפח  
 שר הואיל ונקרע רובי" ד נקדר הבשר הזה בע"גול

שכן גלוד: לחלוד: מ"ה  
 וגלד"א נחת עלי בלל"ג  
 זיהו: הנח: בש"פ"ר כ"ג ואם  
 אי' ל: ש"ל"ר שר ואי' ז'ו  
 ש"ר שרה טכוד ראש  
 איבריה: יהלם והתנג מ"ה  
 מחלית ספי' שאר הולם  
 פעם ומ"ה והלמה: סיקר"א  
 יסעי' א"ה  
 יתנוצ' יתנג מ"ה  
 מעל ל"א ישבור ל"ש ע"ה  
 מ"ב: בימה: שנפלה אנגול:  
 פיה' תלמ' שרופ: ג'ג'  
 ול"א עמרה ול"א הלכה מ"ס'  
 אונה מעתלעת ומחמ"ט  
 אונה (בור"ג) ואם שחט  
 ב"ג מח"ה: שר ג'ג'

או באורז אם היה יתר מכסלע והוא פרו  
 שיכנס בו שלש גרעני תמדה זו בצד זו  
 בדוחה ה' שר שאם יחית קרע זה יעמול  
 על טפח" ו בהמה שנכשט העור  
 שעליה פולו ב"א שנקרע ביד ב"א בחולי ונח  
 לא בשדר בלא עור ה' שר וזו היא הנקראת  
 גלודה ואם נשאר ח"י העור דוחב סלע  
 על פני כל השדרה ודוחב סלע על יעבור  
 ודוחב סלע על ראשי איבריה ה' חות ואם  
 ניטל פרוחב סלע מעל כלפי השדרה או  
 מעל הקבור או מעל ראשי איבריה ושאר  
 כל העור היים לה ספה וירא לי שחמ"ד"

ועמדה אונה

אמותה : נפולה כיצד הרי שנפלה בהמה מחקום  
 אבות שגבנו עשרה טפחים או יותר ונדרסה איבר מאי  
 בדיה ד"ד טרד וכיצד הוא הריסוק שייתרוצץ האיבר ויהלם  
 מחמת נפולה עד שתיכסר צדו ותארו אפ"י שלא  
 ט"ב ולא נסדק ולא נשבר ד"ד טרד וכן אם הפה אותה  
 באופן אובמטה נריצץ איבר מאי בדיה טרד בזיווי צינרים  
 אחרו באיברים שבהלל האוזן ח' ששנפלה מאי יגמ  
 אם הלכה אי חושטי' לה ואם עמדה ולא הלכה חושטי'  
 בה קפצה מחמת עצמה אי חושטי' לה יעשה לחעלה  
 ורצחו לחטה אי חושטי' לה שחץ נבלה זכרים ומנה  
 ח"י זהאת בה אי חושטי' לה נבלו לארץ חושטי' לה  
 וכן בהמה עדינה חגדרת רגליה אי  
 חושטי' לה שחץ נדרסה אי בריהא  
 שחץ נפסה החוש על עדרה" ע  
 גנבים שגונבי' חטאים ומטליכין  
 אותה לאחורוי הדיך אי חושטי' לה  
 משום ריסוק איברים מפני שאין מ  
 מטליכין אותה אלא בכוחה שלא ישת  
 ברו ואם החגידוס והטליכוס לדיך  
 מחמת יבאה חושטי' לה מחמת תלונה אי חושטי'  
 לה מפני שמתכוונין להחגיר עליהם ויגרו בוטלכין  
 שור שהרביצוהו לטח' אע"פ שכל נפולה גדולה  
 שיש לה קול בעת שחפלין אותו אי חושטי' לו מפני  
 שנועץ עכרניו בהרדע ומתחנה עד שמתביע לארץ

בהמה

בהמה עדינה חגדרת רגליה אי  
 חושטי' לה קולו פירמלך טגדונא  
 קטרה יעט מעצמה נגע  
 זכיוול והורגוע לחליב פי  
 לערע" שור שיהר ביצוהו  
 לטח' : הווא תורא דנפול  
 ומשחמיע קול גניתויה : על  
 רבי יצחק בר שמואל דרמיה  
 קע ועדל משחמה שחריה  
 אחרו ליה לא תיש ממך לריסוק  
 צדקס אמר לא חושטי' מפני שטעם  
 צדקס טל' עב

יב

הכה הנחמה על האשה והלכה לה: המכה בלפי זמנה  
 או על זמנה והלכה לה המכה בלפי האשה ואפי' נכה אותה  
 במטה על כל השדרה אין חוששין לה ואם יש במטה  
 חוליות חוליות חוששין ואם הגיע האש המטה למקצת  
 השדרה חוששין לה (וכן אם הכה אותה לרוחב השדרה:  
 חוששין לה) יב' עוף שנחבט על גבי דבר קטן  
 כגון כרי של חטים או קנפי של שקדים וכיוצא באלו חוששין  
 לריסוק איברים ואם נחבט על גבי דבר רך כגון פסוק  
 כחולה ותיבט והאפר וכיוצא בהן אין חוששין לו נדבקהו כנפיו  
 בדבק בלמטה עידיה ונתחבטו בהם א' נאחז אין חושש  
 לו ואם נאחז בשני כנפיו ונתחבט בגופו חוששין יג'  
 נחבט על פני הימים אם שטח מלג קומתו מחמטה  
 לחי עלה לעומת הימים אין חוששין לו אבל אם שטח מחמט  
 למטה עם הילוך הימים חוששין לו שמא  
 הימים הא' חולפים אותה ואם קדם לתב'  
 או להט' שחלפה על גבי הימים הרי זה  
 שטח מחמט עצמו ואין חוששין לו יד'  
 כל מקום שאחרנו אין חוששין לה מותר לשח  
 בהמה חיה ואינו צריך לבדוק שמא  
 נתרסק איבר מאיבריה וכל מקום שאחרנו חוששין לה שוחט  
 אותה וצריך לבדוק בנגד כל החלל כולו מקדקד הדאש עד  
 הירך אם מעא בה טר מן הטריות שמענו או שנתרסק  
 איבר מן האיברים הפנימיים ונפקדה צורתו הו' טור'  
 עו אפי' נתרסק איבר מן האיברים שאם נעלן כט'

שט סבח מוק באטר יורט  
 יטוח: לשחוק תו' בע' כמא  
 דמפרט' שטיא למטט  
 נכסיר דוד כמא יבטט  
 אסבח ליקבת' (ונשעיה כה)  
 תנוט נפריה ונמצל תחנה  
 כט' מדין לבדקה הצלעות  
 נלמוד היהודי על מקד' טאין  
 אסור) א' מחמט' ולמע' כלפי השדרה"



השדרה חות" ג וכן אם נעקרו רוב צלעות הטרף  
ואם נעקרה אפי' צלע א' וחצי חוליתך עמה שהצילע תקו  
ע"ב: ה"ך פ"ד ד וכן אם נעקרה ח' השדרה חוליא  
א' אפי' היתה ח' החוליות שלמטה ח' הכסלים שא"ז בה  
צלעות ה"ך ה' בימה שנשמט הי"ך שלה מע"ה  
ויצא ח' הכף עליו אם נתאכלו עב"ו והן היתרות שבבע"ם  
הכף שצצאות על העצם הזכר ואחזוהו וכו' ה"ך פ"ד  
ואם לא נתאכלו עב"ו חות" וכן בעוף אם נשמט יריבו  
טרף נשמט כנפו מעיקרו חוטט"י נחמ"ג נ"ב: ה"יא  
עלו ולפיכך בודק אותה ואח"כ יאכל ובהמה שנשמטה  
ידה מעיקרה חות" וא"י חוטט"י לה" ו גולגולת: ה"ה  
אוחיה שפטרל חומנה כסלע אפ"ע שלם נקב הקרום פ"ד  
ס"ל ואם נקבה נקבים שיש בה חמרט כולל מעטר"י  
לסלע' וכן קולטולה שנחבם רוב גבה ורוב פ"ד  
אפ"י שהקרום שלם ולא חמרט חמ"ו כלום וד' גולגולת  
שנחבם רוב הקיפה והרי רוב גבה: קיים ה"ך ספק אקורה  
ויירא: לי שאוסר"י אותה" ז עוף של חיים כגון  
אוזני" אס נקב עצם גולגולתו אפ"ע שלם הקרום של  
כעוף של חמ"י שהקרומו ד"ך עוף היבשה שהיתה חוליה  
על ראשו או שנתק בא"י אובע"ץ חמ"י ידו בצד הנקב  
ונוע"ץ או כפנים אצבעו לתוך פיו ודוחק למעלה  
אם ינע"ץ החוח ח' הנקב בידוע שנקב הקרום וטרל  
ואם פלאו חות" ח בימה שאחזק דס אוסר"י

מעושני

ביהמה שמתנה דם גלב  
 עליו כלע אדם וגמיה והוא  
 יבד פיהא חובב חמד ומחל  
 וועלע לני פלב האכלע אפודא  
 והואן יבד פיהא חמד וסוד  
 במסאף ויחדת פיהא נאפז  
 ויבס פיהא חמד וממא גמאס  
 ומעולע גלביא לבלגס ותרת פיה  
 נאכל וכבר עזניה ותבין  
 תוד והאדי למחן יסמיה  
 תוד דדיכונא להא בניכטיע  
 תאם ולם ידבר כלע לעבד  
 גזנה קלצפי לביאס לאי  
 מן פגילעברא לא מא  
 אכל לחלזני ולבניאם לב  
 נאכל פדאלך פאני  
 יליה באים עכ

מעוענה או מעוננה או טאכלה קס  
 שהורג את הבמה או שטתת מים הרע  
 יג מות אכלה קס שהורג את האדם או  
 עגלכה נחש וכיוצא בזה מות מטום  
 כור ואסורה מטום עכנה נפשות  
 ש נמצאו כל הערי המטות בעל פרט  
 ואפטר שימצאו בביתה ואת שבעים  
 ולו הן על קרד שנהבארו בחיבור זה  
 דרוסהניקב תרבץ הושפתיקב קרוס  
 שלמוחגת מסמס המוח עצמוניקב  
 ילב ילב לבית חללוניקב קנה ילב ו  
 ניקבה המרה (שעקבו קנ הכפר (ח) ניקבה יקובה עניקב זכורקט  
 ניקב המסוס (יז) ניקב בית הכוסות (יז) ניקבן מייע (יז) יצאן המעים  
 נחמוז נהפכו (יז) ניקב הטחול בעבוי (יז) חסרה המרה (יז)  
 נמצאן שתי מדורות (יז) חסרה הייבה (יז) נמצאן שתי קיבו (יז)  
 חסר הכרס (יז) נמצאן שני כדויס (יז) חסר המסוס (יז) נמצאן  
 שני מסוסים (יז) חסר בית הכוסות (יז) נמצאן שני בתי כוסות (יז)  
 חסר הן המעיס (יז) נמצאן שני בע המעיס (יז) ניקבה  
 הריאה (יז) ניקבה הקנה למטה במקום שאינו ראוי (שחמט)  
 ניקב סמנו (יז) חסמנוני דיא לפי לחבירו (יז) נאטס מקום  
 מן הריאה (יז) חסמנוני דיא נבג מצאת ליתה  
 קרומה בריאה (יז) נמצאן בה חיס קרומה (יז) נמצאן בה חיס  
 עכור (יז) נמצאן חסרה הריאה (יז) נמצאן חסרה ניקב  
 יוטט במרה (יז) חסרה הריאה (יז) חסרה (יז)

נתחלמו

נתסלפו האונות והתירו: אונות מצב המאגס מוכה אונה  
לאונה שלג כסדר אטאנ מצאה: ריאה: בלא חיתוך אונות (אג)  
חסר מקנה הריאה מוחזב בט מקנה גרם (א): אמצאה הריאה  
גבוחה ועומדה (א) עמה: הריאה מפחד אר סמא חקרה  
רגל בין מקחלת בדייה: בין ענחת אונותו טהיה יתירה  
רגל חסגי טלה דומה: גיד אונות טלה: כבד (א) ניטל לחי  
העליון אבוליא: ש: קטעה ביותה בוליא שלה (א) (א)  
פוליא עממאה: בני ליה: בוליא עממאה בני עכורין  
אעפי טעם סחחיא (א) בוליא עממאה בני מים סחחיא (א)  
נכסה חוט: שדרה (א) חוה חוט: שדרה: ונתמס (א)  
קדע רוב בעד: חובה: אג: כדרס (א) גלד: עוד  
שעליה: נהרסקו זיבדי: חנפילא (א) עד לדלו: סימניס (א)  
נעלה: רוב עלעות: ימעה קרו חוב עלעות: ימעה קרה  
זלעץ בחוליה: קו נעקרה חוליא: אג: טעם: ירך חעיה: חסתו  
חקרה: גולגולת כסלעס: חכס רוב: גולגולת ונתרוצצ: יעו  
או: שבעים חולי טאוסרין: את: בה: מה: ואת: יחיה: מטום: טרה  
כבר: נהבאר: כלא: מה: ומטכטנו: וכל: שא: פער: טי: מלא:  
בעוף: באיברים: (א) בעוף: בני: מה: דינו: בני: מה: ופתו  
א: הוא: חוץ: חמדת: טב: בוליא: וטב: טחול: וטב: אונות:  
הריאה: יץ: חפני: טיעוף: אז: לו: חיתוך: אונות: כבה: מה:  
א: סימניס: אין: לו: חוץ: ידוע: וטחול: אג: עמל: כחו:  
עצב: וזינו: כטחול: ימעה: וטרפות: טב: בוליא: וטב: אג:

לא





טערה

ביטם רחמן מולא רחמים נוטריקון

ביטם בא שני עולמות שין ומים שלוש מאות ועשרה  
עולמות מל מעלות מנין יע' דא בטם רחמן עולה  
שסה ורמח אל מעי מללא עולה עב' רחמים עולה דלח  
וז טערי בינה דא בטם רחמן עולה שסה ורמח ג' אל תרג  
מצות והיותר מן יחשבון שיה עם יכולל

הלכות שחיטה דת יכול הולכין לבית כנסת  
ומהפללין תפלת שחית

חכם יהי פולח הוא דא שחיטה שהורה חכם יודע טעם  
דא שין ב' סימנים חית ויד שמונה עשרה טר' ע"ב  
הטע ערות בסכין דא חמע נבילות מחים דא הלכות

דית האלך כבש נטחוט יבניתו דא הלכה למעשה כתר  
ודיבך נורתו דא הכל לומדין כללוקיה ופרטותיה תורה  
שחיטה דא הסכין למעלה פהוגין והסוחט תלמד

הלכות למפרע לך תהו לך תהא השחיטה ולא לאחר לך ולא  
לגוי תהו כל טבלתי שלא יבדוק סכינו יפה וסוחט בסכין פגומה  
טח לו חזק יב את העולם כולו לתוהו ובהו טג והארץ תהו ועפרה  
ג' טלח בדה סכינו יפה ורחו זהים מרחפת זה טבדק סכינו יפה

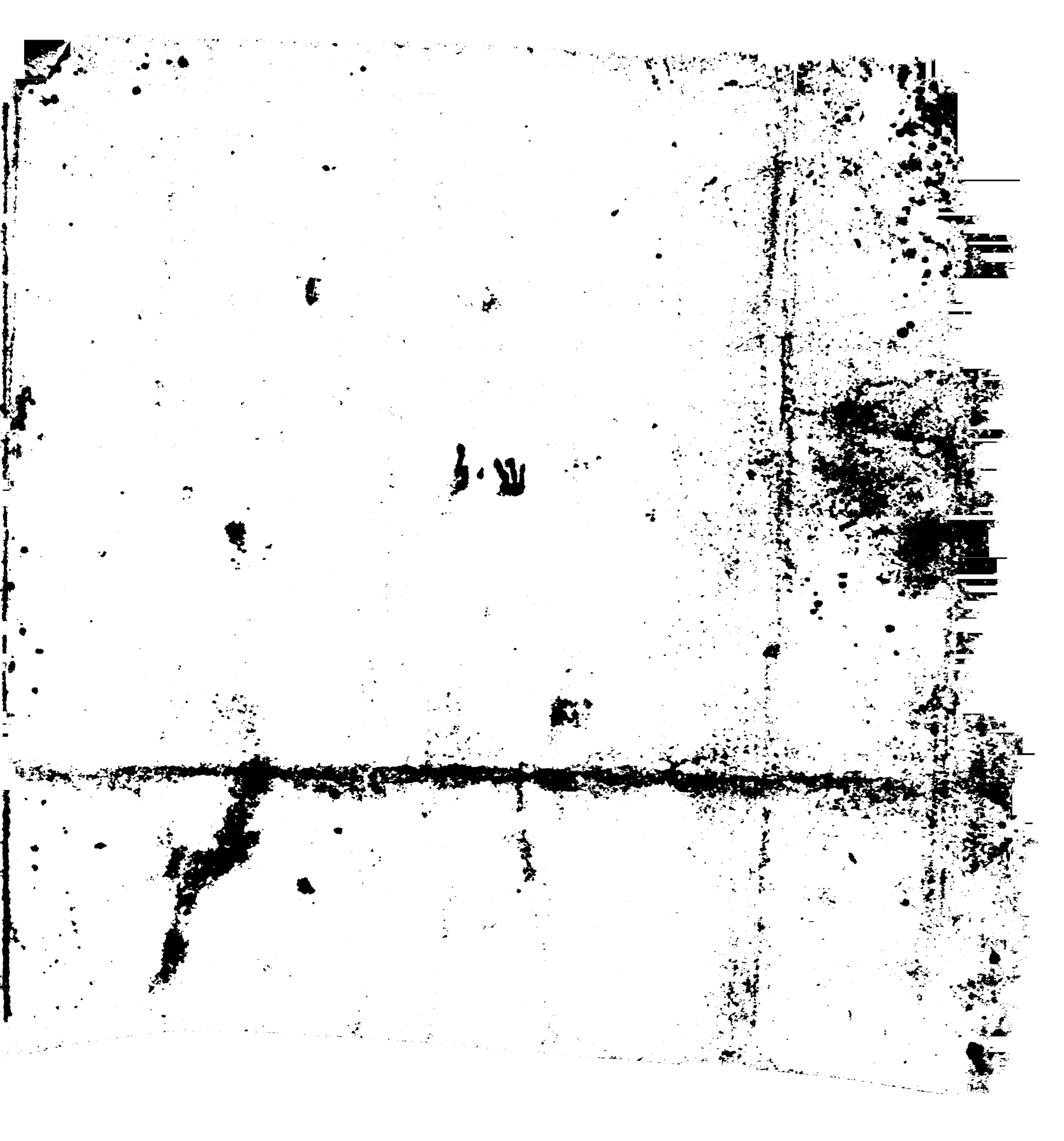
פיה דחמריט במערבא בדיקין ליה לסכינו במיין ובנ' הדעה  
דקיה לסכינו בטחטא ורב אחי בר יעקב בדיק ליה בלי טעם  
דא הלכות שחיטה בגי' כלה תהי לל טכל הסוחט בסכין  
פגומה כזו חו פוגם בפלה יכולל שחיט מידת הלכות

היו לו ארבע ימאות שנה טהרה יטכנה בגלות עם ישראל  
ואו דמו לשם קצות ומי שאמר ארבע מאות לל לא מצטוו  
ישרד על הלש גא לאמר תמאות ש' טנטינגבדו בחצרים  
ודי לטיבין) דא הלכות יא המטה דהא למה או ל הלכות  
טי' א כהטבות בטני הלוחות הדא טונות טעמקרו לולמטה דע:  
בלבד בטע טעלה למרום הוי מלמדו כלאותם ל הלכות  
והרמז ויתן ז מטה ככלתו וכפירד אמרו חכ כבדו ידיו של  
מטה ולא נתן דעבתו עליהן ומתוך כך פרח הכרב ולמה פל  
טי' יא הלכות מתורה אצפני" כן סם הוי אטרי עין רחקה  
# זהים זולתיך ילל הוי תמאות מלאכים עליו ואתמטה מעלמא  
דדיטא לעלמא בתמה בחדון ובתטבתו ובקדח עילא ובתמנה  
דמרי עלמא ומאן כנהו קוד וממפטרדון ומנוק (וימטה ל' ב')  
יש דית יתת טמים דא עלושמאות ועשרה עולמות מנין יש  
על להן חיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא דא הוא אטם אדי  
אדרכה מטה רב בתחילת נבואתו והוא חלון טנ אלוה חתימה  
יבוא והוא טם חלב וכן יש באת בט' חב טנ יא בט סיני בקודש  
והוא אטם אדי מקדון יעקוב לזסק טנ ואנ נתנ לך טכס אחר  
על אחיד טכס באת בט' בלי בג'א חלב דא טהוא ממת) וממטי'  
וטיח גפין ויה גלגלים שמתק' פין ואח טינין) חק' פין וי' במגלות  
ט כוכבי לפת" ולי יסודות) ועבעיה) ל והכולל שהוא הבודא יתנד  
דא הלכות סיואר ח' הלכות עולם לו ומ' ויתהלך נוח אלהים  
ומ' כהלכתא קדחיתא... שח' טה דבאחה ח' ושח' טה ב)  
בקר לפני יא ומ' וישח' טהו ויתמ' אהו כרמ' טון כראטון  
ד' כוליה דמה אונות טלוס נזין הימין וטי' ס' ח' השח' אצל  
כאף ופ' ע' טה

ולאת: ויתח חוליה, ד בחפר ויתא בעלעקת מקשה וחל  
 וג פרעזית (הן) ג עצמות דבוקי דהבז: לחמ חחלות טאג  
 ובעוף עבה ושיע טכח: ב: טע פלה ונא: לכה חטע  
 חויה: חעק ליעק וש עורו חעל פ' אלעסולל: יב חדט  
 עד טיעברו עליה דפקוסות קיץ וחודק וקרוחום  
 נפרד חפנדק חיק פרהו נוחי: זיהב נה פלגו חנטח  
 חיק קפדיני כאורג חיי חודל: בצענ חכ כלס נפרד  
 רוב תרבץ הוטט חן ילחי חוהר

פרק ח

נחוצה כולה ב שרונת יעני קטעתי מיק דודי  
 ידד לגנו לעחוג בטלם חוקי יגידין יעני חנמיל  
 לעדוק חיק בעני יזודכו נכילובלם חפונד חיק חפונד  
 חפונד ב: חרודד חיק יידקעו חת פתי יזדי  
 חרדגם ורדידו נחוצות כולה ב ערדן גוד  
 יעני קטעתי חיק חרד ידד לגנו





# דילוג

שפיק ביה טרי' ב' (גמרא ב') חמשט סג' חיה לית לבואה  
 תלת ממניגה והרין משמלה " (גמ' ג' ורד"א ג')  
 לה מימנין. ד' אם נמצאו צריחה מעט עבדין וקרובין "בשוחה  
 גר"ס (ו' ור"א) וטור והגהה ומהר"ל הרמב"ם ופ"ה ורש"ם ה' אם נמצאת  
 בשיכולי חוכמה הם יש הקיף בשר כל שהוא פשי' ואם באונה כשי'  
 פלי הקף " רשב"ם ויש מבשדין בשהים ב' ) אם קרבה יוצאה מן  
 הבועה ונהמרה וזה צפחה זיקא כשי' (כ"ט חרשות וז"ל)  
 אם קרבות מהאונת ולחזה כשי' ואם נקרבו לשומן הכלב  
 ולטרפש אם יש מצה כשי' (מ"ח) ח' אם האונת או  
 האונות קרובות בשומן היורד בין האונות יותר מכדור  
 בלי כילוש כשי' בלי צדיקה שכן גידולה יפן א"כ האובות  
 העליונות הסמוכות לגרורה דבוקה ממש בגרורה (ה"ו)  
 ציניהם הנכרד כלל כשי' (וכ"ס) נמצאו גג האונות דבוק  
 בשורה מות בלי צדיקה " (דח"א) כשי' בלי הלכות גרורות  
 א"כ קרבה טיברי כשי' בלי צדיקה " (מג"ה) ל' אם שהים  
 וריות או שלוש או שאן וריות לה כלל כשי' י"ב) כשי' והרמב"ם  
 ז"ל והרשב"א והגאונים) ז"ל א"כ חקר מהאונות הנורדה  
 משלמה בין לצד שמל בין לצד ימין ואיפה משלמה לצד  
 שמל סוף היתה בצד שמל " (ב"י וכו') ז"ב א"כ יותרה  
 ע"ג הדיחה כט"ד אחר שבוחה טרי' " (כ"ב פוסקים) ז"ג  
 א"כ באונות יתרון וכן כסדרן כשי' " (הריף ורמ"ם ורש"א)  
 ז"ד א"כ הדיחה בלי חיתוך אונות טרי' (שיטור הנכרש